

370 28/2002

SCI-FI

29 Kč Předplatné 26 Kč

Perry Rhodan

**ZRADA
NA OLD MANU**

**JSOU NEPŘÁTELI LIDSTVA – A DVOJNÍK PERRYHO RHODANA
JE JEJICH OCHOTNÝM NÁSTROJEM**

William Voltz

ZRADA NA OLD MANU

Perry Rhodan 370

Přeložila Anna Štorkánová

Digitalizoval Derec

1.

Závan uměle vyvolané bouře za chvíli dosáhne až k němu a v očekávání tohoto okamžiku admirál Keynz Loopers přimhouřil oči. Dál se díval do aerodynamického tunelu, ze kterého, zatím vál jen příjemně chladný vzduch. Uvnitř stál široce rozkročený muž, podle postavy Plophosan, a bránil se prvním náporům vichřice. Jeho obličej se díky Szymově poli nedal rozeznat a instruktor nebude při hodnocení ovlivněn ani úsměvy ani ustaranými vráskami.

Loopers se na okamžik vrátil do minulosti, kdy stál na stejném místě sám.

Tehdy chtěl celý netrpělivý a s bušícím srdcem prokázat své schopnosti.

Dnes byl admirálem USO a velitelem výcvikové planety Ustrac (United Stars Training Center) a Atlanovým zplnomocněncem. Jeho vzestup byl rychlý a bezproblémový, a to v dobách plných neklidu. Loopers se nikdy nikam nehnal, zato sledoval svůj cíl s klidnou houževnatostí.

Ted', když tu tak stál, aby jako každé dva měsíce provedl inspekci jedné části Ustracu, se v duchu ptal, jak velký je rozdíl mezi ním a mužem v tunelu.

V tom okamžiku instruktor překlopil páčku. Nápor vichru mrštil mužem proti polstrovaným stěnám tunelu, kde zůstal ležet a lapal po dechu. Vzduch, který unikl škvírami mezi tlakovým těsněním, Loopersovi rozevlál vlasy.

Instruktor opět přepnul. Vítr nyní vál zdola, zvedal muže z podlahy a vytlačoval mu vzduch z plic. Nikdo netrénovaný by tento test nepřežil.

Keynz Loopers se naklonil nad ovládací desku. V okamžiku, kdy se instruktor věnoval diagramu, na okamžik vypnul Szymovo pole,

aby viděl Plophosanovu tvář. Muž, který bojoval proti větru, patrně zapomněl, že jde jen o test.

Loopers si všiml, že se instruktor pohnul, a okamžitě zase Szymovo pole zapojil.

Bouře ustala. Muž se zhroutil na zem a okamžitě se k němu rozjel medorobot, aby provedl závěrečný test. Instruktor pohlédl na velitele a v jeho tváři byla nevyslovená otázka. Loopers se otočil a šel pryč. Některé výcvikové metody USO považoval za nelidské, ale věděl, že musí být prováděny. Kvalitní výcvik chránil specialisty USO při nasazení v podmínkách, které by normálního člověka zabily.

Loopers si vzpomínal, jak si během svého výcviku často říkal, že z USO odejde. Ale druhý den ráno byl opět na nástupu.

Kdyby mu tehdy někdo řekl, že se o třiadvacet let později stane admirálem a velitelem Ustracu, asi by se jen zasmál. Věděl, že je jedním z nejméně populárních nadřízených v USO. Pokaždé, když se někde sešli muži, kteří prodělali výcvik na Ustracu, všichni spojovali jeho jméno s výcvikovými metodami praktikovanými na této planetě.

Loopers se bezděčně usmál. V žádném případě nebyl tak tvrdý muž, jak se o něm tradovalo. Když tak někdy letěl nad pouští a zahlédl pod sebou muže v pancéřovaném oděvu, jak se potácí kupředu, přistál, aby nováčkovi dodal odvalu a nabídl vodu. Tu od něj zatím nikdo nevzal a povzbudivá slova přijímali jen proto, že věděli, kdo před nimi stojí.

Loopers vyšel do chodby a Chaumers okamžitě vykročil po jeho boku. Chaumers byl středně velký muž se žlutou pletí a ustaraným obličejem. Pravým loktem tiskl k tělu štos lejster a v levé třímal papírek s programem inspekce, kterého se k jeho lítosti nikdo nedržel.

Chaumers pocházel z Terkalu, byl pilný a měl organizační talent. Byl Loopersovým pobočníkem. Jeho hlas zněl jako ptačí švitoření. Obyvatelé Terkalu se mezi sebou dorozumívali hrdelními zvuky a když mluvili interkosmem, zněl jejich hlas jako příjemný zpěv.

Keynz Loopers byl Ertrusan, obr o výšce dvou a půl metru, jeho svalstvo se zřetelně rýsovalo pod uniformou.

Admirálova téměř kvadratická hlava byla pokryta dlouhými černými vlasy.

Zahnutý, aristokratický nos se na jeho obličej, zbrázděném hlubokými vráskami, vyjímal jako cizí těleso. Rty tvořily jemně prohnutý půlměsíc a velké oči temně zeleně svítily, pokud je neskryl za víčky, aby neprozradil své myšlenky.

„Překročili jsme časový plán. Už jsme měli být u bazénu," prohlásil pobočník.

„To si můžeme ušetřit," pousmál se Loopers.

„Pak jsou na řadě psychologové," pokračoval Chaumers.

„Tam jsme byli při poslední inspekci. Nerad bych je zneklidňoval svou přítomností."

Chaumers bezradně vzhlédl.

„Kam tedy půjdeme, pane?"

Loopers se nijak netajil svou nechutí k podobným inspekčním. Zkušení instruktoři konali svou povinnost i když se mezi nimi neobjevoval. Jenže k reglementu prostě patřilo, aby se velitel občas objevil na výcvikových základnách.

„Půjdeme do observatoře," řekl Loopers.

Chaumers si sotva slyšitelně vzdychl.

Takhle to dopadlo vždycky. Astronomie byla Loopersovým koníčkem a komu se podařilo přimět ho k diskusi, mohl se dovědět, že admirál vypočítal pozici tří malých sluncí v centrální oblasti galaxie a jejich existenci potvrdil pozorováním. Astronomie se stala podružnou vědou, protože tisíce plavidel brázdící kosmický prostor dokázaly obstatat lepší informace než obří teleskopy.

Oba opustili halu, ve které strávili dvě hodiny. Venku bylo horko. Den na Ustracu trval patnáct hodin a nyní, šest hodin po východu, slunce nemilosrdně spalovalo planetu.

Pro Looperse se přitažlivost 1,13 g rovnala téměř stavu beztlíže a musel nosit mikrogravitátor, aby při každém kroku nebyl vržen kupředu jako z katapultu. Chaumers z Terkalu, kde byla hodnota jen 0,68 g, se mimo haly, kde nebyly regulátory zemské tíže, pohyboval jen těžce. Ve výcvikových halách se gravitace neustále měnila.

V automaticky řízeném vznášedle se vydali podél haly, nad cestou, nad kterou se tetelil horký vzduch. Vysoko nad nimi letělo několik kluzáků pilotovaných nováčky.

Ve vozidle zabzučela vysílačka.

Loopers se naklonil a přepnul na příjem.

„Lituji, že vás ruším uprostřed inspekční cesty, pane," zazněl mladý hlas, „K Ustracu se blíží stíhačka a žádá o povolení k přistání."

„Identifikace?"

„Stíhačka patří k bitevnímu křižníku ORINOKO," zaznělo z reproduktoru.

„Aspoň pilot to tvrdí."

„Hm. A kde je ORINOKO?"

„Podle výpovědi pilota byla loď zničena Dolanem. Dále pilot uvádí, že jeho stíhačka je první ze sedmnácti. Na palubách těchto lodí jsou prý Perry Rhodan a admirál Atlan."

„Okamžitě jsem u vás," řekl Loopers, vypnul vysílačku a řekl Chaumersovi:

„Přeprogramujte kluzák. Směr hlavní stan."

Chaumers vyplnil rozkaz a poznamenal: „Stejně je mi to divné, pane. Podle mých informací má být Perry Rhodan ve Sluneční soustavě na palubě OLD MANA."

Admirál neodpověděl. Chaumers nemohl vědět, že muž, který se zdržuje na palubě OLD MANA, je dvojník a ve skutečnosti se jmenuje Heiko Anrath.

* * *

Podle Loopersova názoru byl hlavní stan nejšerednější budova na Ustracu.

Na planetě byla původně běžná základna USO a dnešní hlavní stan se nalézal v ohromném bunkru postaveném v tehdejších dobách. Loopersovi připomínal vězení, vstupoval sem s odporem a hledal si důvody, aby ho mohl co nejčastěji opouštět. Naopak Chaumers se tady cítil dobře a často tu pracoval několik dní, aniž vyšel denní světlo.

„To bych rád věděl, kde ten pilot stíhačky je," promluvil admirál napůl sám k sobě.

„Už by měl být tady, pane. Jestli chcete, spojím se s kontrolní stanicí ve vzdušném přístavu," odpověděl Chaumers.

Loopers zavrtěl hlavou. Nechtěl, aby vznikl dojem, že se děje něco neobvyklého. Nejdřív bylo nutné zjistit, zda je historka neznámého pilota pravdivá.

Chaumers nyní řídil vozidlo osobně.

Když zaparkoval, zeptal se: „Proč Perry Rhodan přilétá na Ustrac, pane? Podle posledních zpráv je plně zaměstnán obranou Sluneční soustavy proti Dvojkondičním.“

Loopers neodpověděl. To byla jedna z nepopíratelných výhod jeho postavení - nemusel odpovídat na všechny otázky.

U hlavního vchodu stál mladý Ertrusan.

„Major Svelljar vás očekává v malé zasedačce, pane,“ řekl.

Loopers jen přikývl. Svelljar byl jeho nejbližší spolupracovník a pravděpodobně už s pilotem promluvil. O zmizení Perryho Rhodana byl informován, a tak se nemohlo stát, že by způsobil nějaký zmatek.

Když Loopers vstoupil do místnosti, Svelljar rozčileně přecházel sem a tam.

V jednom z křesel seděl vyčerpaný mladý muž ve světle zelené uniformě solární flotily. Když uviděl admirála, okamžitě vyskočil a salutoval.

„Poručík Grayson, pane. Jsem kurýr Velkého administrátora a admirála Atlana.“ Pak ukázal na hromádku fotografií, audio i video kazet a papírů na stole. „S pomocí tohoto materiálu si můžete učinit obrázek o tom, co se dělo s CRESTEM IV a její posádkou.“

Loopers přistoupil ke stolu. Když vzal do ruky první snímky, cítil, že Graysonův pohled vyjadřuje téměř žárlivost.

Jako by se poručíkovi nelíbilo, že musí své zážitky sdělovat touto formou.

V následujících minutách se admirál dověděl všechno o odysei CRESTU IV.

* * *

Loopers měl najednou chuť jít ke Graysonovi a stisknout mu ruku. Zůstal ale sedět s jednou fotografií v ruce.

„Je to věrohodné a přesvědčivé,“ řekl, „ale nechápu, proč Velký administrátor na Ustracu rovnou nepřistál.“

V obličejí poručíka Graysona se objevil výraz šťvaného zvířete.

„Jsme opatrní, pane," odpověděl.

„Chtěli jsme vyloučit, že by najednou byli dva Velcí administrátoři. Perry Rhodan chce zaujmout své místo v tichosti."

Loopers tušil, že Perry Rhodan neschvaluje hru s dvojníkem, přesto ale bere ohled na své zástupce.

„Leťte zpátky a vyříd'te Velkému administrátorovi i admirálu Atlanovi mé pozdravy," řekl poručíkovi. „Postarám se, aby se o jejich příletu nedověděl nikdo nepovolaný. Pokud jste unavený, poletí někdo z mých lidí."

„Děkuji, pane," prohlásil téměř pohrdavě Grayson, „poletím sám."

„Všechno je připravené," řekl Svelljar. „Doprovodím vás, poručíku."

Grayson opět zasalutoval a admirál jen přikývl. Díval se za oběma muži, a najednou bylo v chladné místnosti naprosté ticho.

Loopers hmátl do hromádky a vytáhl jednu fotografii.

Byl na ní člen posádky CRESTU IV na nekonečné zasněžené pláni. Na druhé straně snímku bylo napsáno: Monol.

Loopers stiskl tlačítko dorozumívacího zařízení.

„Chaumersi, přijďte sem. Je tu spousta důležitého materiálu. Odnese to a postaráte se, aby to nikdo neviděl."

2.

Ustrac byla vzdálená 4000 světelných let od planety Quinta a 32 419 světelných let od Země.

Tento cíl zvolili proto, že to byla nejbližší základna. Kromě toho odtud mohli provést přípravy k návratu na Zemi.

Země, říkal si Perry Rhodan. V posledních měsících to pro něj byl spíš abstraktní pojem. Někdy už skoro nevěřil, že ještě někdy uvidí Mléčnou dráhu. Když na to teď myslel, musel připustit, že jejich návrat byl výsledek mnoha šťastných okolností.

Perry Rhodan stál na okraji přistávací plochy a sledoval, jak poslední muži opouštějí loď. Lehkou přilbu si stáhl do čela a zvedl límec uniformy. Nechtěl být poznán. Atlan už byl na cestě do hlavního stanu.

Když Rhodan koutkem oka zachytil pohyb, otočil se.

„Admirále, nevěděl jsem, že jste ještě tady," řekl.

Loopers se usmál.

„Svelljar má plnou moc. On už s Atlanem všechno probere."

Rhodan ukázal k lodi.

„Moji muži potřebují klid. Postarejte se, aby ho měli. Zatím se ale nikdo nesmí dovědět, že jde o posádku z mé pohřešované vlajkové lodi."

Loopers se podíval do Rhodanových šedých očí a pomyslel si, že člověk by musel žít tak dlouho, jako Rhodan, aby dokázal říci: Moji muži potřebují klid.

Postarejte se, aby ho měli.

Proto tedy poručík Grayson odmítl odpočívat dřív než celá posádka. Patrně se cítil jako člen nějakého spikleneckého spolku.

„V hlavním stanu se můžete informovat o posledních událostech ve Sluneční soustavě, pane," řekl Loopers.

„Ano," potvrdil Rhodan. „Musíme to zařídit tak, aby Heiko Anrath odstoupil, ale neutrpěl žádný psychický otřes."

Muž, který po dlouhých osm měsíců hrál Perryho Rhodana, se nebude snadno vracet do všedního života, to Loopers chápal. Nebylo nutné, aby to Rhodanovi připomínal.

„Moji přátelé chtěli jen dobro," pokračoval Rhodan, „a je snadné je kritizovat. Ale přesto k tomu nemělo dojít."

Loopers mlčel. Byl rád, že nemusí rozhodovat, co se teď s dvojníkem stane.

„Myslím, že tady je všechno v pořádku," řekl Rhodan.
"Doprovod'te mě do hlavního stanu. "

* * *

Admirál Keynz Loopers se divil, kolik důstojníků z CRESTU IV přišlo do hlavního stanu. Navzdory únavě je zajímal aktuální vývoj.

Perry Rhodan a další nositelé buněčných aktivátorů nevypadali tak vyčerpání jako ostatní muži a ženy, kteří měli k dispozici jen své fyzické síly.

Rhodan svolal důstojníky a všechny důležité osobnosti. Loopers, který s ním mluvil, už věděl, co Rhodan a Atlan plánují.

Perry Rhodan promluvil ke shromážděným: „Všichni jste využili příležitosti a informovali se o událostech ve Sluneční soustavě," začal. „Muži, kteří během naší nepřítomnosti bojovali za lidstvo, očekávají nový útok. Všichni víte, o čem mluvím, proto nebudu uvádět podrobnosti."

Pak Rhodan ukázal na Atlana, který seděl v křesle o kousek dál. „Atlan může okamžitě zaujmout svou bývalou pozici a nasadit své ozbrojené síly do boje.

Já bohužel ne. Víme, že na OLD MANU se zdržuje jistý Heiko Anrath, který již osm měsíců hraje mou roli. Pokud je mi známo, až dosud se držel skvěle. Ať si o nápadu s dvojníkem myslím cokoliv, jsem tomu muži zavázán. Musím myslet na to, co se s ním stane.

Rozhodl jsem se lidstvu říci pravdu.

Heiko Anrath se pak stáhne do ústraní."

Loopers z výrazu Rhodanovy tváře vyčetl, že z tohoto rozhodnutí není nijak nadšený, ale že jiné nenalezl.

Rhodan pokračoval: „Atlan a já poletíme bez velkého doprovodu k Zemi a pokusíme se vyjasnit situaci. Důležitá místa budou informována o našem návratu."

Loopers si najednou všiml, že u dveří stojí Chaumers a sotva znatelně kývl hlavou. Pokud ho pobočník vyrušil z přísně tajné porady, musel mít opravdu závažný důvod.

Admirál vstal, šel ke dveřím a popadl Chaumerse za paži.

„Okamžitě zapomeňte, koho jste v sále viděl a co jste slyšel. Co se stalo?“

„Radiogram z Quinty, pane. Kód Mravenec.“

Klíč k tomuto kódu měl vždy jen současný velitel základny USO a jen on byl schopen zprávu dešifrovat. Tento kód se užíval jen v nejnaléhavějších případech.

Loopers měl nepříjemný pocit. Jestliže na Quintě, v hlavním stanu USO, odeslali zprávu zakódovanou tímto způsobem, pak to může znamenat jen největší nebezpečí.

U dekódovacího přístroje se opět přesvědčil o Chaumersových schopnostech. Základní nastavení bylo provedeno, stačilo jen zadat osobní identifikaci.

Loopers obsluhoval přístroj ve stoje.

Ruka, ve které pak držel fólii s dekódovaným textem, se zachvěla.

Akonané jsou informováni o úloze Heika Anratha - Anrath má být ovlivněn a zneužit - Akonští agenti na OLD MANU-WhitelV Alias White IV užíval specialista USO Javen Kravilmaeg, který jako agent pobýval na akonské základně. Jestliže riskoval život tím, že poslal zprávu, musel si být svou věcí naprosto jistý.

Akonané, kteří se již mnohokrát pokoušeli Anratha odhalit, si taky museli být jisti. Tentokrát ale neměli v úmyslu vystoupit veřejně s odhalením dvojníka, nýbrž chtěli Anratha využít pro své účely.

Loopers zasunul zprávu do kapsy a svému pobočníkovi příkře nařídil, aby si šel po své práci.

Chaumers se uraženě odvrátil.

Když se Loopers vrátil do zasedačky,

Rhodan ještě mluvil. Pak se ale jeho šedé oči stočily k příchozímu.

„Špatné zprávy, admirále?“

„Ano, pane,“ odpověděl Loopers a předal Rhodanovi fólii.

Rhodan přečetl zprávu přítomným mužům. Zůstal naprosto klidný, jako by se nic nedělo. „Musíme se co nejdříve vydat k Zemi. Anrath je ve velkém nebezpečí,“ řekl jen.

„Jak se mohli akonští agenti dostat na OLD MANA?" podivil se Loopers.

„Ve Sluneční soustavě panuje chaos," řekl Perry Rhodan.
„Ultrabojové lodě, které patří k OLD MANU, musely být v největším spěchu opatřeny posádkou.

Pravděpodobně nebyl čas na přísné bezpečnostní prověrky mužstva. Na OLD MANA denně dorazí tisíce mužů. V tom případě nelze zabránit, aby se na palubu nedostal tajný agent."

„Po tom, co jsem o Heiku Anrathovi slyšel, ho považuji za neuplatněno," poznamenal doktor Bysiphre.

Perry Rhodan se usmál.

„Bohužel existují prostředky, které mohou ovlivnit lidskou vůli. Akonané se nezastaví před jejich použitím, jen aby Anratha dostali na svou stranu. Nesmíme ztrácet čas. Musíme dorazit do Sluneční soustavy dřív, než se Heiko Anrath stane nástrojem Akonanů."

3.

Orlin Raskani s odporem stáhl obličej. Nebylo nic, co by nenáviděl víc než pronikavý zápach chemikálií, který mu ulpěl i v oděvu a vlasech. Malá kabina nad skladištěm byla téměř hermeticky uzavřená, ale stačilo jediné otevření dveří a plyn pronikl dovnitř, Přitom to ve skladu mohlo páchnout mnohem méně, jen kdyby Tejo Lamerge otevíral sudy až po nastavení ventilů.

Pak se Raskani usmál a jeho obličej se uvolnil. I když by si to nepřiznal, tuhle práci měl rád.

Výstrojní důstojník! říkal si sarkasticky. Výstrojní důstojník na OLD MANU!

Neuvěřitelné!

Opustil kabinu a vyšel na rampu nad skladovacím prostorem. Kašlal ještě na ocelových schůdcích. Pak pohlédl na hodinky.

Dvaadvacet minut!

Po uplynutí tohoto časového úseku bude...

Raskani okamžitě potlačil chmurné myšlenky. Musel počítat s tím, že někde nablízku může být mutant s telepatickými schopnostmi. Nebylo sice příliš pravděpodobné, že budou „odposlouchávat“ každého proviantáka, ale Raskani nesměl riskovat.

Ve své funkci se mohl pohybovat po celém úseku. Nikdo mu nekladl otázky, když se někde objevil. S výjimkou vysokých důstojníků byl Orlin Raskani jedním z nejdůležitějších mužů ve své sekci. Byl spoluodpovědný za odpovídající vybavení lodí a musel dbát na to, aby odebrané zásoby ve skladištích byly včas doplňovány. To nebylo jednoduché, protože zásoby přicházely z mnoha míst.

Protože Raskani pracoval dobře, nadřízení se o něj příliš nezajímal. Vzhledem k tomu, že měl hodnost majora, ve své sekci nepodléhal mnoha lidem.

Prostřednictvím vysílačky v náramkových hodinkách se spojil se svým zástupcem a předal mu úsek. Sám se rozhlédl na všechny strany. Když si byl jistý, že nablízku jsou jen roboti, na okamžik otevřel brašnu na opasku a přehlédl její obsah. Na nic nezapomněl.

Věděl přesně, co má dělat. Ostatní byli informováni, že rozhodující okamžik nadešel. Postarají se, aby nebyl rušen.

Raskani nepochyboval o úspěchu svého plánu. Nebyla v něm jediná chybička. Na podobnou šanci čekal léta.

U průchodu do sousední haly seděl seržant Druwy a s klením přehraboval štos papírů. Před dvěma lety mu skončila služba, ale za současného stavu ho opět povolali k Solární flotile. Druwy tím nebyl nijak nadšený, ale konal svou povinnost.

Majorovy kroky vůbec neslyšel.

„Všechno v pořádku?“ ozval se Raskani.

„Ne, pane,“ odpověděl seržant. „Mám tu nejmíň třicet robotů, kteří byli určeni pro sekci 8.“

„Já vím,“ odpověděl Raskani, „o to ať se stará výstrojní důstojník sekce 8.“

Druwy se ušklíbl. Věděl, že jeho nadřízený umí použít různé triky, aby naplnil své skladiště.

„Stav zásob se neshoduje s kartotékou,“ poznamenal starý astronaut.

„Považujete za možné, že by naše podklady byly zkoumány?“

„Ne, pane,“ odpověděl rozhorleně Druwy. „Vybavování lodí jde v naší sekci nejrychleji. Proč by se někdo zdržoval kontrolami?“

Raskani přikývl. „Dělejte to jako doposud,“ řekl seržantovi a jak šel dál, znovu pohlédl na hodinky.

Ještě čtrnáct minut.

Vysílačka na jeho zápěstí zabzučela.

„Grond,“ oznámil hlas. „Majore, musím s vámi urychleně mluvit kvůli generátorům typu YAWN. Výstrojní důstojník sekce 3 si stěžuje, že žádné nemá, zatímco vy disponujete téměř neomezenou zásobou.“

Raskaniho mozek začal okamžitě pracovat. Grond byl důstojník se zvláštním pověřením, podle služebního pořadí o stupeň výš než Raskani, ale s omezenými pravomocemi. Otázkou ovšem bylo, jak se výstrojní důstojník sekce 3 dověděl, jak probíhá zásobování v Raskaniho sekci.

„Dostáváme stejný počet generátorů jako ostatní sekce," odpověděl Raskani a úmyslně vynechal oslovení pane, aby dal najevo, že se necítí podřízený.

Grond promluvil o poznání jemněji:

„Já vám nic nevyčítám. Jenže sekce

3 si stěžovala u generála Ferencyho a požaduje vaše odvolání."

Raskani málem zaklel. Co když se plán zhatí kvůli nějakým náhradním dílům? Generál Ferency jako velitel OLD MANA musí dbát na spravedlivé zásobování všech sekcí.

„Co s tím uděláme?" zeptal se Raskani.

„Pošlete pomocnou loď se stovkou generátorů na sekci 3," navrhl Grond.

„To je uklidní."

„No dobře," prohlásil Raskani, „Zařídím to."

„Přijďte ihned ke mně a s výstrojním důstojníkem třetí sekce si promluvíte ode mě," řekl Grond.

S takovým návrhem Raskani nepočítal. Měl už jen sedm minut, aby dorazil na určené místo a provedl předem připravený plán.

„Jsem u vás během patnácti minut," řekl do vysílačky.

„Přijďte ihned!" odpověděl Grond.

„Přijdu," odpověděl Raskani.

Počítal s tím, že Grond počká pět minut. Teprve po uplynutí této lhůty se pokusí o spojení. Raskani sňal náramkovou vysílačku a hodil ji do větrací šachty.

Pak přidal do kroku.

* * *

„Laury, vy jste anděl," prohlásil Heiko Anrath nikoliv bez ironie.

„Kdybyste mi dovolil pátrat ve svých myšlenkách, snadno bych se přesvědčila, že mě za anděla nepovažujete."

Heiko Anrath pomalu přecházel po místnosti. Nepochyboval o tom, že se mu mutantka snaží pomoci, ale nedůvěřoval jí. Všechno nasvědčovalo tomu, že je tady jen proto, aby ho hlídala.

Laury Martenová byla nejen telepatka, ale byla schopná překonávat pevnou hmotu. Procházela zdmi bez ohledu na jejich materiál a tloušťku.

Její krása měla v sobe cosi nadčasového. Pokaždé, když se přiblížila, Anrath pocítil podivný neklid, který si nedovedl vysvětlit.

Věděl, že se v posledních týdnech změnil. Do role Perryho Rhodana se vžil natolik, že mu bylo zatěžko uvědomovat si svou pravou identitu. Dokonce i když byl sám, zůstával Pěným Rhodanem. Nenáviděl Rhodanovy nejbližší spolupracovníky, protože věděli, kdo ve skutečnosti je.

Sám pro sebe si myslel, že je Perry Rhodan. Hypnotické učení a léky přispěly k tomu, že zapomněl na muže jménem Heiko Anrath.

On byl Perry Rhodan!

* V díle 281 jsme chybně uváděli, že Laury je muž.
Omlouváme se. Redakce.

„Nemyslete na to," řekla mutantka.

Prudce se otočil a uvolnil ruce, které bezděčně sevřel v pěst.

„Laury, chcete si mě vzít?" zeptal se.

Překvapeně na něj pohlédla. V posledních týdnech si zvykla na jeho náladovost, ale toto ji šokovalo.

„Vaše odpověď zní ne," řekl. „Jste nositelkou buněčného aktivátoru a pokud nezemřete násilnou smrtí, budete žít věčně, zatímco moje dny jsou sečtené. Ačkoliv ztělesňuji nositele buněčného aktivátoru, stárnu každou hodinou.

Jsem zvědavý, co se stane, jestli se Rhodan neobjeví."

„Těmito myšlenkami si jen škodíte."

„Nejsem ani ryba ani rak. Vydávám rozkazy, které mi připravují Bull, Mercant nebo Tiffloor a jako vládce se cítím jen tehdy, když mě pozdraví nějaký důstojník."

Mutantka se pokusila představit si, co se odehrává v jeho mysli.

„Plníte svůj úkol," pronesla jemně, "jako každý jiný člověk. Proč se nepokusíte vnímat to z této stránky?"

„Lidé, které mi dáváte za příklad, mají právo na svou osobnost. Já nesmím být Heiko Anrathem, protože představuji Perryho Rhodana. Ale nesmím být ani Perry Rhodan.“

„Dříve jste se s tímto problémem vyrovnával lépe,“ řekla Laury.

Tato věta obsahovala výčitku a Anrath cítil, že rudne. Podnikl zoufalý pokus vyjádřit slovy svoje pocity a myšlenky, ale nedokázal to. Možná jsem mrtvý, říkal si v duchu. Pohybuje se jen vnější slupka. Ano, to je ono: nablýskaná slupka, ve které se měla zrcadlit osobnost.

„Co vás změnilo?“

Lauryiny otázky byly absurdní. Neexistovalo nic určitého, co by ho změnilo. Změna přicházela pomalu, ale jistě.

Proč se na ten problém dívá stále jen z jedné strany? ptal se v duchu. Jak to, že nikdo nechápe, co on cítí?

Laury náhle zvedla hlavu.

„Nasloucháte mým myšlenkám?“ zeptal se vyzývavě Anrath.

Zavrtěla hlavou. „Ne, ne. Najednou jsem... Nemožné...“

Nerozuměl jí a ostatně mu bylo jedno, čím se zaměstnává. Pociťoval jisté zlobné zadostiučinění, jak ji šokoval nabídkou k sňatku. Byla sice krásná, ale ve svých čtyřech stech letech musela mít jiný postoj k životu než on.

Šramot u dveří ho vytrhl ze zamyšlení. Zamračil se, když viděl vcházet vysokého majora. Così v jeho osobě bylo alarmující.

„Pozor!“ vykřikla Laura Martenová.

* * *

Na konci chodby stál zkratovaný robot. Až dosud nikdo neměl čas ho opět aktivovat nebo odstranit.

Raskani věděl, že Anrath je obklopen roboty a důstojníky jen pokud přechází z místa na místo. Nyní se zdržoval v této sekci a dopřával si klid.

Raskani se pohyboval jako muž, který je pověřen vyřízením neodkladného úkolu. Z brašny u opasku vyňal létajícího robota a otevřel dveře.

Dočkal se nepříjemného překvapení.

Rhodanův dvojník nebyl sám. V místnosti byla nějaká žena.
„Pozor!“ vykřikla.
Raskani pochopil, že to je mutantka.

4.

Na Ustracu šlo všechno svou cestou.

Přesto se Loopersovi zdálo, že se mnohé změnilo. Perry Rhodan i Atlan stále pobývali na výcvikové planetě. Čekali, až dorazí IMPERÁTOR III. S touto lodí chtěli letět do Sluneční soustavy. Admirál Loopers se dověděl, že všichni mutanti, kteří se nalézali na palubě CRESTU IV, přejdou na IMPERÁTORA III.

Rhodan i Atlan měli několik rozhovorů prostřednictvím hypervysílače, o jejichž obsahu admirál nic nevěděl.

Admirál chápal, že Rhodan je v těžké situaci. Nemohl jen tak přilétnout. To by způsobilo pozdvižení, které by mohlo Solární impérium ohrozit.

Rhodan byl v nezáviděníhodné situaci, přitom musel jednat rychle. Loopers byl svým způsobem rád, že jako velitel Ustracu nemusí rozhodovat o ničem, co se týká Solárního impéria. Nevyhýbal se odpovědnosti, ale situace se vyhrotila natolik, že jediný chybný rozkaz mohl znamenat miliony životů.

„Téměř všichni členové posádky... ehm... lodi, účastníci se manévru..." začal Chaumers.

„Nechte toho. Víte stejně dobře jako já, že jde o CREST IV," skočil mu do řeči Loopers.

„Už jsou na nohou. Bude složité držet je stranou od obyvatel Ustracu," dokončil pobočník.

„Přemýšlel jsem o tom, jak je izolovat," řekl admirál. „Kdybych se o to pokoušel, budou z toho jen řeči. Nejlepší bude, když nebudeme dělat nic.

Rhodanovi muži jsou dostatečně disciplinovaní, aby nezačali roztrubovat, odkud jsou. A i kdyby se to jeden nebo dva naši muži dověděli, dají si moc dobrý pozor, aby to neroznášeli dál."

Loopers věděl, že téměř všichni muži z CRESTU IV a ORINOKA zůstanou na Ustracu a s IMPERÁTOREM III odletí jen Rhodan, Atlan, mutanti a několik důležitých osobností.

Nastával problém, jak zbylé muže zaměstnat.

Posádka, která pobývala v cizí galaxii, nepotřebuje žádný další výcvik.

Tady nejsou na správném místě. Loopers nechtěl Rhodana zatěžovat dalším problémem, ale doufal, že vydá nějaký rozkaz k pobytu svých mužů na Ustracu.

5.

Raskani viděl, že ta žena ustupuje ke zdi. Musela prohlédnout jeho úmysly v okamžiku, kdy vstoupil. Nepomyslel na to, aby blokoval svoje myšlenky.

Heiko Anrath zjevně nevěděl, o co jde.

Zato Raskani chladnokrevně jednal.

Nejprve pustil létajícího robota. Anrath sebou škubl, když se cosi dotklo jeho krku a vzápětí ucítil bodnutí.

Pozornost útočníka nyní platila pouze ženě. Najednou pochopil, proč se pohybuje směrem ke stěně. Z brašny u opasku vytáhl malou pistoli s jehlovými náboji a vystřelil.

Žena se bez nejmenšího zvuku svezla k zemi a zůstala ležet. Raskani proběhl místností, odtrhl injekčního robota od Anrathova krku a zasunul ho do brašny. Pak se naklonil nad ženou a přesvědčil se, že je mrtvá. Rozhalil jí oděv, sebral jí buněčný aktivátor a na okamžik jej podržel v dlani.

Injekce, kterou dostal Anrath, jej zbavila vlastní vůle. Stál tu a nechápavě se díval na Laury, se kterou ještě před několika vteřinami mluvil.

„Teď mě poslouchejte, Heiko Anrathe,“ řekl Raskani.

Anrath se okamžitě otočil. Jeho obličej se změnil. Rukou nahmatl židli, sklesl na ni a sklopil hlavu. Raskani si domyslel, že tohle není reakce na injekci. Musel s Anrathem jednat opatrněji.

„Kde je vaše strážní komando?“ zeptal se.

„Proč?“

„Musíme je odstranit. Tito muži vědí, kdo ve skutečnosti jste.“

„Nerozumím vám,“ mumlal ohromeně Anrath. „Kdo jste? Proč jste zabil Laury?“ Náhle si na něco vzpomněl a vstal. „Musím vyhlásit poplach.“

„Perry Rhodan a Atlan se vrátili,“ řekl Raskani. „Jsou na cestě sem, aby vás odstranili. Jste nežádoucí svědek.“

Posledním slovům už Anrath nerozuměl. Sdělení, že Rhodan je tady, ho zasáhlo jako úder. V duchu se ptal, proč se cítí, jako by měl

kocovinu. Bolela ho hlava, nebyl schopen souvisle myslet, kousek od něj ležela Laury a on mluvil s jejím vrahem.

„Kdo jste?" vypravil ze sebe.

„Přítel. Pomohu vám. Jen mi řekněte, kde jsou muži vašeho strážního oddílu."

„O tři místnosti dál na této chodbě.

Proč se ptáte?"

Raskani opět otevřel brašnu na opasku, vyňal malý přístroj a zapnul jej.

„Jestli uděláte, co vám řeknu, zachráním vám život. Důležité je jednat rychle. Musíme dostat OLD MANA do svých rukou."

Anrath měl pocit, jako by přišel o rozum. Je to snad zlý sen?

„Musím spustit alarm. Laury je mrtvá," vypravil ze sebe.

„No a?" odpověděl hrubě Raskani.

„Byla to dozorkyně. Měla za úkol vás špehovat. Za několik hodin by dostala rozkaz od Rhodana a Atlana a zavraždila by vás."

„Tomu nevěřím."

„Přemýšlejte!" vyzval ho Raskani.

„Až se Rhodan vrátí, pro vás tu už nebude místo. Uvažoval jste o tom, co se s vámi stane?"

„Ne," zájímavě vyslovil Anrath.

„Víte to až moc dobře. Chcete tu čekat, až vás zabijí?"

Anrath si byl vědom, že potřebuje čas.

Potřeboval přemýšlet o mnoha věcech.

Jenže ten cizinec spěchal.

Co se mnou bude, až se tu objeví Rhodan ? říkal si v duchu. Svou budoucnost viděl temně. Pokud ho nezabijí, dají mu změnit obličej a dopraví ho do nějakého odlehlého vězení, aby s ním nikdo nemohl mluvit. Možná ho zbaví paměti.

V tuto chvíli nebyl schopen rozhodnutí.

„Žijete jako stín," mluvil dál Raskani. „K čemu jsou vaše schopnosti a znalosti, když je nesmíte používat?"

„Ano, to je pravda," hlesl Anrath.

V té chvíli se otevřely dveře a vstoupilo šest mužů v uniformách solární flotily. Anrath si v prvním okamžiku myslel, že to jsou

důstojníci jeho doprovodu, pak si ale uvědomil, že to jsou také cizinci. Mrtvá Laury je vůbec nezajímala.

„Konečně!" zvolal Raskani. „Strážní oddíl je ve třetí místnosti odtud. Použijte omamující plyn."

„A co roboti?" zeptal se jeden z mužů.

„O ty se postaráme později."

Muži opustili místnost. Anrathovo rozčilení stoupalo. Stal se snad z OLD MANA blázelec, kde nikdo neví, co dělá? Vpich na krku jej začal pálit, a tak si na něj přiložil dlaň. Ke svému překvapení zjistil, že má na prstech krev.

Copak se zranil?

„Jste ochoten s námi spolupracovat?" zeptal se cizinec.

„Vždyť vás vůbec neznám," odpověděl unaveně Anrath.

"Jsem Orlin Raskani, výstrojní důstojník tohoto sektoru."

Anrath, který nevěděl, že je pod vlivem drogy, žasl nad svou neschopností souvisle myslet a přijmout nějaký závěr. Jistý si byl jen tím, že Raskaniho tvář se mu nelíbí. Ovšem jeho slova potvrzovala jeho vlastní obavy.

Jeden ze šesti mužů vstoupil.

„Klidně mluvte," vyzval jej Raskani.

„Anrath je informován a je na naší straně."

Anrath chtěl protestovat, ale nedokázal ze sebe vypravit slovo.

„Strážní jsou v bezvědomí," hlásil muž. „Příštích šest hodin z jejich strany nehrozí žádná nebezpečí."

„Výborně," konstatoval Raskani.

„Teď jsou na řadě roboti."

Anrath se díval z jednoho muže na druhého s křečovitou snahou porozumět tomu, co říkají. Pochopil, že jeho doprovod byl vyřazen omamným plynem.

To nepovažoval za tragédii, protože své strážce stejně neměl rád. Byli živoucím důkazem jeho nemohoucnosti. Obklopovali ho a bránili mu v kontaktu s lidmi, kteří jej považovali za Rhodana.

„Ti roboti jsou nastaveni na vaši osobu?" zeptal se Raskani.

"Myslím, že ano. V každém případě vyplní každý rozkaz, který jim smím dát."

„Přesto asi budou vybaveni bezpečnostní pojistkou," uvažoval nahlas Raskani, „pro případ, že byste je chtěl zneužít."

„Nikdy jsem je nezneužil!" vyjel prudce Anrath.

Raskaniho tento výbuch překvapil.

„Jistě," řekl jemněji. "Přeprogramujeme je tak, aby vám byli zcela podřízeni."

Anrath si uvědomil, že zcela ztratil iniciativu. Co se bude dít, určoval Raskani. Rhodan a jeho přátelé by jednali stejně, pomyslel si. Je jen spravedlivé, že se jim pomstím, pomyslel si vzdorovitě. Pak si uvědomil, že se ještě nedověděl, proč chce Raskani dostat OLD MANA do své moci.

Stejně bylo nemyslitelné, že by se něco takového mohlo podařit.

* * *

Důstojník se zvláštním pověřením Hamter Grond se podíval na hodinky.

Major Raskani tu už dávno měl být. Pak se otočil k obrazovce, ze které na něj shlížel výstrojný inženýr sekce 3, major Lessarton.

„Raskani vám přebytné generátory pošle," řekl mu Grond. „Není nejmenší důvod nevěřit jeho slovům."

„Rád bych to slyšel přímo od něj. Jestli se neobjeví do pěti minut, podám hlášení generálovi."

Grond věděl, jaké těžkosti vzniknou, pokud část objednaných zásob nedorazí na místo. Raskani se prostě jen vyznal v umění perfektně zásobovat svůj úsek.

Grond ale v duchu přemýšlel, jak zabránit skandálu. Jestliže Lessarton podá hlášení generálovi, přijde vlna kontrol A i když on sám o Raskaniho manipulacích nevěděl, přece jen to na něj vrhne špatné světlo.

Hamter Grond byl vysoký, hubený muž. Ke službě na OLD MANU byl převelen z místa velitele bitevního križníku URSUD.

Ted' sledoval, jak obrazovka pohasíná a okamžitě zapnul dorozumívací zařízení. Raskani se neohlásil. Grond se rozmrzele zamračil. Snad si Raskani nemyslí, že se vyhne odpovědnosti?!

Pravděpodobně si dává do pořádku kartotéku.

Grond se spojil s hlavní kanceláří sekce. Po několika marných pokusech se mu podařilo zastihnout Raskaniho zástupce, který ale nevěděl, kde jeho šéf.

„Stalo se něco, pane?" zeptal se Vaarhoes.

„Ještě ne. Ale jestli se okamžitě neohlásí, bude mít nepříjemnosti nejen on, ale i ostatní důstojníci."

„Volal mi asi před půl hodinou a říkal, že má něco velmi důležitého," řekl Vaarhoes. „Nevím, kam šel, pane, ale pokud si přejete, podívám se po něm."

„Nechám ho vyvolat," řekl na to Grond.

Z nějakého důvodu si byl jistý, že Raskani na výzvu nezareaguje. Najednou začal tušit, že tady vůbec nejde o nějaké generátory a vzpomněl si, že Raskani je Plophosan. Pozemšťané ještě nezapomněli, že na Plophosu kdysi vypukla vzpoura proti Solárnímu impériu.

To jsou předsudky, přesvědčoval se v duchu.

Pak se spojil s rádiocentrálou a nařídil službu konajícímu důstojníkovi, aby dal Raskaniho vyvolat prostřednictvím interkomu. Navázal spojení se sekcí 3 a na obrazovce se objevil Lessarton.

„To jsem rád, že jste se ohlásil," řekl výstrojný důstojník Grondovi. „Právě jsem si ověřil, že Raskani podváděl nejen s generátory."

Teď to přijde, pomyslel si Grond.

„Raskaniho sekce byla jako houba!" vzrušeně hlásil Lessarton. „Nasákla do sebe i to, co bylo určené jinam! Spousta problémů v zásobování vznikla jen proto, aby Raskani dodržel svoje závazky. Na našich problémech si budoval dobré jméno!"

„Já vím," řekl Grond.

Lessarton se na okamžik ohromeně odmlčel, ale pak řekl: „Vy jste to věděl? Chcete tím říct, že jste tyto praktiky podporoval?"

"Vyprošuji si tento tón," ohradil se ostře Grond. „Nevěděl jsem o ničem, ale Raskani mi to nyní potvrdil."

„Takže je to pravda."

„Ano."

„Co uděláte?"

„Už jsem podnikl příslušné kroky.

Generál Ferenczy nás očekává za hodinu."

Grond vypnul spojení. Lessartonovi lhal, aby získal čas. Musel s Raskanim mluvit dřív, než se věc donese generálovi. Grond chtěl zachránit, co se ještě zachránit dalo. Zavřel oči a usilovně přemýšlel.

Především musí Raskaniho urychleně najít. Pak s ním půjde k veliteli a přiměje ho, aby dal Lessartonovi rozkaz všechno udržet v tajnosti.

Nemohl vědět, že tímto rozhodnutím jde Raskanimu na ruku.

* * *

Orlin Raskani si byl jistý, že věci došly tak daleko, že už ho nikdo nemůže zadržet. Jak očekával, Anrath byl plně v jeho moci. Dvojník nebyl schopen rozlišovat právo od bezpráví. Obrovské duševní vypětí posledních dnů společně s drogou způsobily, že se stal nástrojem v Plophosanových rukou.

Bylo přesně stanoveno, jaké kroky budou podniknuty nyní. Roboti byli přeprogramováni tak, že budou vykonávat všechny Anrathovy rozkazy. Stáli venku, aby zadrželi nežádoucí návštěvy.

„Nyní musíme odstranit šéfa tajné služby Allana D. Mercanta a solárního maršála Bulla, aby nám nějakými opatřeními neudělali čáru přes rozpočet," řekl Raskani Anrathovi. "I Tifflor musí přijít o moc, kterou disponuje."

Anrath na něj nevěřicně pohlédl. „Jak to chcete udělat?"

Raskani zvedl obočí. „Na OLD MANU vás považují za Rhodana. Musíme se zbavit mužů, kteří znají vaši pravou totožnost."

„Nechápu, kam míříte."

„Každý, kdo vás považuje za Perryho Rhodana, vykoná jakýkoliv váš rozkaz."

Plukovník Christopher Mecheninger, zástupce velitele OLD MANA, neví, že jste dvojník. Půjdete k němu a dáte Bulla, Tifflora, Mercanta a Ferencyho zatknout."

„Cože?"

„Tady jsou důkazy, které předložíte Mecheningerovi," prohlásil klidně Raskani. „Z těchto materiálů vyplývá, že ti čtyři spolupracují s Akonany. Podepsali s nimi smlouvu o pomoci v boji proti Dvojkondičním a jako odměnu jim slíbil stovku koloniálních planet."

Anrath téměř nedýchal. Bezděčně uchopil papíry, které mu Raskani podával.

„Ale jak mohu jen tak dát zatknout nejdůležitější osobnosti Impéria?" u Vy jste nejdůležitější osobnost. Vy jste Perry Rhodan. Jestliže obviníte své nejbližší spolupracovníky, jistě k tomu máte důvod. Plukovník Mecheninger nad tím nebude přemýšlet."

Anrath uhnul očima. Věděl, že už nemůže couvnout. Ostatně neměl co ztratit.

„Dejme tomu, že se to podaří," řekl.

„Ale co si od toho slibujete?"

„Jakmile budeme mít Bulla a jeho přátele pod zámkem, zmocníme se OLD MANA."

Anrath ztuhl. Tenhle člověk nebyl blázen a nejednal z náhlého popudu. Tento plán, a tím si byl Anrath jistý, nevznikl v Raskaniho hlavě.

Za tím museli být Akonané. Orlin Raskani byl agent Akonanů a Heiko Anrath byl na nejlepší cestě se jím stát také.

„Ještě potřebujeme stovku astronautů," řekl Raskani.

„K čemu?"

„Udělá obrovský dojem, jestliže projdete OLD MANEM v doprovodu stovky mužů."

„Nevím, jestli to udělám," řekl Anrath.

„Pak zemřete," prohlásil Raskani.

Tato slova neměla být hrozbou. Raskani jen připomínal, co se s dvojníkem stane, až na OLD MANA dorazí pravý Perry Rhodan. Anrath se smrti nebál, naopak, téměř ji vítal. Znamenala konečné řešení jeho problémů. Jen nechtěl, aby okamžik jeho smrti určoval někdo jiný.

Na druhou stranu věděl, že se nalézá v ohnisku neskutečných událostí, kterým nemůže uniknout.

* * *

Ufer Umbrer přerušil práci na těžkém projektoru elektromagnetických polí a napřímil se. Šťouchl do Deala Nexuse, který pracoval na druhé straně projektoru, a ukázal směrem dolů.

Oba technici se na montážních plošinách vznášeli dvacet metrů nad podlahou haly. Už tři hodiny opravovali projektor.

Nexus se podíval do hlubiny. Viděl asi sto mužů a několik robotů, jak pochodují halou.

Ufer Umrer zašeptal: „Ten uprostřed je Rhodan.“

Deal Nexus se zamračil. „Máš pravdu. Odkdy potřebuje takovou ozbrojenou moc?“

Na to Umrer nedovedl odpovědět.

„Něco se muselo stát," poznamenal Nexus.

„Co by se mělo stát?“

„Tohle není Rhodanův styl Obklopovat se takovou stráží!“

„Přestaň s tím. Nám může být srdečně jedno, jestli tu Rhodan chodí s doprovodem nebo ne.“

Nexus si myslel něco jiného, ale nahlas to neřekl.

6.

Z mnoha přístrojů současně znělo stejnoměrné bzučení a jen tu a tam bylo přehlušeno ostřejšími zvuky. Tohle byla běžná zvuková kulisa velké ovládací stanice. Plukovník Mecheninger si pokaždé, když sem vstoupil, připadal jako na velitelském můstku bojové lodi.

I když na pocity moc nedal, přece jen si musel přiznat, že by byl raději kapitánem než zástupcem velitele OLD MANA.

Důvodů měl víc.

Tak například přesně nevěděl, kolika lodím vlastně velí. Neustále tu přistávaly a odlétaly jednotky, které patřily k různým základnám. Ani Mecheninger nebyl schopen určit jejich počet. Dalším důvodem byla přítomnost tak prominentních osobností jako Rhodan, Bull, Mercant a Tifflor. Mecheninger tím byl automaticky odsunut do pozadí. Odpovědnost, kterou měl, byla směšná a odpovídala tak hodnotě poručíka na ultrabojové lodi.

Plukovník Mecheninger byl veliký a silný muž s červeným knírem. Byl považován za tvrdého, ale spravedlivého velitele. Ve volném čase četl vědecké knihy, protože v nich doufal nalézt odpovědi na otázky, které na něj doléhaly.

Zajímal se o historii vzniku univerza, ale všechno, co četl, jen zvyšovalo zmatek v jeho hlavě. Neměl v povaze dívat se na problémy filosoficky. Podle jeho názoru musela na všechny otázky existovat logická odpověď.

Mecheninger procházel místností sem a tam a přemýšlel o tom, jak neužitečně ubíjí čas. Práce, které by ho zajímaly, vykonávali jeho podřízení. Rozkazy, kterými se tyto práce řídily, přicházely od jeho nadřízených.

Zastavil se pod velkou panoramatickou obrazovkou. V prostoru kolem OLD MANA se to jen hemžilo loděmi.

Mecheninger přistoupil blíž k obrazovkám a sledoval manévry nákladní lodi, která přivázela vraky tří lodí. Plukovník nevěděl, proč se nepoužitelné lodě dopravují právě sem, kde je už tak málo místa. Zavrtěl hlavou. V poslední době docházelo neustále k incidentům, které ukazovaly, jaký zmatek panuje na mnoha místech.

Plukovník se rozhodl, že zajde za velitelem.

Plán - totiž promluvit si s Ferenczym a požádat o přeložení - uzrál v jeho hlavě už dávno.

Vyšel z místnosti. Stejně mel pocit, že tam překáží a že se muži za jeho zády baví na jeho účet. Na chodbě se zhluboka nadechl.

Na druhém konci chodby se objevilo asi sto mužů doprovázených roboty.

Mecheninger se zastavil. Udiveně se v duchu ptal, co má tento mlčenlivý pochod znamenat. Když muži přišli blíž, rozeznal Rhodana a jednoho z výstrojních důstojníků. Po dalších několika krocích pochopil, že jdou k němu.

Rhodan se zastavil před ním a major Raskani salutoval. Eskortu tvořili mladí důstojníci flotily.

„Plukovník Christopher Mecheninger?“ zeptal se Rhodan. Jeho hlas byl bezvýrazný, pohled upíral na plukovníka, ale Mecheninger měl dojem, že se Rhodan dívá skrz něj.

„Ano,“ odpověděl okamžitě.

„Rád bych se ujistil o vaší loajalitě,“ promluvil Rhodan.

„Pane, o mé loajalitě k vaší osobě nelze pochybovat.“

Rhodan nedal najevo, zda je s touto odpovědí spokojený nebo zda ji očekával.

„Během následující hodiny se bude rozhodovat o osudu lidstva,“ promluvil Perry Rhodan. „I na vás závisí, zda zůstaneme svobodnými občany Solárního impéria.“

Mecheninger se užasle podíval na Raskaniho, který se tvářil neproniknutelně, a řekl Rhodanovi: „Pane, jsem připravený splnit jakýkoliv rozkaz, který mi dáte.“

„Sestavte komando a dejte zatknout solárního maršála Reginalda Bulla, solární maršály Tifflora a Mercanta a velitele OLD MANA, generála Janoše Ferenczyho.“

Mecheningerovi přeběhl mráz po zádech. To, co od něj Rhodan žádal, bylo nepředstavitelné. Měl zatknout vůdčí osobnosti Impéria.

„Dovolíte, abych se zeptal na důvod?“ vypravil ze sebe.

Rhodan sáhl do náprsní kapsy a vytáhl několik listin.

„Na základě těchto materiálů se můžete přesvědčit o zradě uvedených mužů. Slíbili Akonanům sto koloniálních planet za podporu proti Dvojkondičním."

Mecheninger si všiml, že se mu chvějí ruce.

„Dovedete si představit, v jaké jsem situaci," řekl Rhodan. „Jedná se o mé nejbližší přátele. V zájmu lidstva ale musím, trvat na tom, abyste provedl můj rozkaz."

Mecheninger polkl a zíral do papírů.

Ani na okamžik nezapochyboval, že zatčení je nutné.

„Spolehněte se, pane!" řekl.

„Děkuji," pronesl tiše Rhodan.

Plukovník z toho pochopil, že je propuštěn a nejistým krokem odcházel.

* * *

Ačkoliv slunce už zapadlo, admirál Keynz Loopers se však zpotil hned jak vyšel z budovy. Ze země sálal žár. Loopers zalitoval svého rozhodnutí předat osobně zprávu, která právě přišla.

IMPERÁTOR III přistál před dvěma hodinami a nyní stál připravený ke startu na okraji vzdušného přístavu. Loopers věděl, že Rhodan a Atlan ještě nejsou na palubě. Velký administrátor byl v jedné z budov na okraji přistávací plochy a mluvil ke svým spolupracovníkům, kteří jej měli doprovázet na cestě k Zemi.

Loopers se kousl do rtu. Měl pocit, jako by se všechno spiklo proti lidstvu.

Vstoupil do budovy a nevědomky zpomalil. Bylo mu nepříjemné, že má předstoupit před Perryho Rhodana se špatnou zprávou. Tomuto muži, který osm a půl měsíce bloudil cizí galaxií, by raději přinesl radostnější informaci.

V chodbě stál důstojník z CRESTU IV. Jeho úkolem bylo držet nezasvěcené v patřičné vzdálenosti. Když admirála poznal, ustoupil stranou.

Loopers už za dveřmi slyšel hlasy.

Vzpamatoval se a otevřel. Jeho vstup způsobil, že se v místnosti rozhostilo ticho a všichni přítomní se na něj zadívali. Byli tu Rhodan,

Atlan, všichni mutanti z CRESTU IV, několik důstojníků a vědců a obří robot paladin.

„Admirále!" Rhodan se okamžitě zvedl a šel mu vstříc. „Těší nás, že jste přišel." Ukázal na volnou židli.

Loopers zůstal stát a bezradně se podíval na Rhodana.

"Domnívám se, že admirál má pro nás nějakou zprávu," zazněl Atlanův hlas.

„Ano," řekl Loopers.

„Mluvte otevřeně," vyzval jej Rhodan. „Všichni přítomní mohou slyšet cokoliv řeknete."

Loopers mluvil velmi rychle.

"Na Quintu dorazily dvě zprávy, které byly okamžitě odeslány na Ustrac.

Zdrojem informací jsou agenti USO, kteří pracují na OLD MANU a na Zemi.

Heiko Anrath dal pro zradu uvěznit solární maršály Tifflora, Mercanta a Bulla. Zatčen byl i velitel OLD MANA."

Poslední slova zanikla v rozčileném hovoru.

Rhodan zvedl obě ruce.

„Klid!" zvolal. „Nechtě admirála domluvit."

„Na Měsíci a Zemi došlo k vlně zatýkání. Podle všeho jsou ze zrady podezřelí všichni informovaní důstojníci a vědci. To je v krátkosti všechno. Tady jsou dešifrované kompletní texty zpráv."

Perry Rhodan převzal papíry.

První promluvil Atlan: „Akonané na palubě OLD MANA jednali rychle. Podařilo se jim přesvědčit Heika Anratha, a ten jako Perry Rhodan odstranil všechny, kdo znají jeho pravou identitu."

„Takže OLD MAN je v rukou Akonanů," řekl Rhodan. „A nejen to: Heiko Anrath je bezesporu ovlivněný. Mohou ho přimět k tomu, aby jako Perry Rhodan vydával rozkazy, které mohou vést ke konci Solárního impéria."

„Toho se Akonané zatím neodváží," řekl Atlan. „Musí počítat s loajalitou několika tisíc důstojníků. Tito muži bez ohledu na veřejné mínění zasáhnou, jakmile se ukáže, že Impérium by mělo padnout do rukou Akonanů."

Loopers chápal, že ani tato slova nejsou pro Rhodana žádnou útěchou. Přinejmenším OLD MAN bude ovládán astronauty z Modré soustavy. Co to znamená v okamžiku, kdy Sluneční soustava může být každou chvíli napadena Dolany, bylo jasné každému, kdo znal poměr sil v galaxii.

„Přesto odstartujeme," rozhodl Rhodan. „Musíme zachránit, co se ještě dá."

* * *

Aby se mu netřáslly ruce, zavěsil si oba palce za opasek. Ani třicet ozbrojených mužů, kteří jej doprovázeli, nemohlo nic změnit na tom, že si připadal jako nejosamělejší muž na palubě OLD MANA. Ještě mohl otočit a požádat Rhodana, aby ho zbavil tak nepříjemné povinnosti.

Nyní si plukovník Christopher Mecheninger nemohl stěžovat na nedostatek pravomocí. V tomto okamžiku na něm spočívala větší tíha odpovědnosti než na kterémkoliv jiném důstojníkovi Solárního impéria.

Musel zatknout vůdčí osobnosti Impéria, muže, kteří po staletí pracovali pro blaho lidstva a těšili se důvěře miliard Pozemšťanů.

Mecheninger se kradmo zadíval do tváří svých průvodců. Nerozeznal v nich ani souhlas ani odpor. Pomohou mu vykonat to, co nařídil Rhodan. Plukovník by uvítal, kdyby Rhodan šel s ním, na druhou stranu chápal, že nechce být u zatčení svých nejlepších přátel, Mecheninger si uvědomil, že je s každou minutou nerozhodnější. O to prudčeji otevřel dveře kanceláře a s pěti muži vešel dovnitř. Generál Ferenczy vzhlédl. Z výrazu v jeho tváři bylo znát, že je překvapený.

„Na rozkaz Velkého administrátora Solárního impéria vás zatýkám pro zradu lidstva!"

Velitel OLD MANA se k plukovníkově překvapení rozesmál.

„Na čí rozkaz, plukovníku?" zeptal se.

„Na rozkaz Perryho Rhodana, pane!"

Ferenczyho reakce nijak nepřispěla k zlepšení nálady plukovníka Mecheningera.

"Jestliže okamžitě zmizíte, budu snad ochotný na tento incident zapomenout," řekl generál. „V opačném případě už dlouho nebudete zástupcem velitele OLD MANA."

Mecheninger pokynul vojákům:

„Chopte se toho muže!"

„Plukovníku, děláte neskutečnou hloupost," řekl Ferenczy, tentokrát naprosto vážně.

Mecheninger neodpověděl a Ferenczy se dal bez odporu odvést.

* * *

„Když pomyslím, že na OLD MANA denně přichází tisíc nových astronautů, které můžeme podrobit jen krátké kontrole, běhá mi mráz po zádech," řekl Allan D. Mercant, solární maršál a velitel tajné služby.

Muž, který s ním byl v místnosti, zvedl hlavu od osvětleného mapového stolu. Julián Tifflor v posledních dnech rozpracoval strategické plány, které by se použily v případě nového útoku Dolanů. Doufal, že promyslel všechny eventuality.

„Pravděpodobně už máme na OLD MANU několik špiónů, Allane," řekl.

„Neberte to tragicky. Každý si může domyslet, co se tady odehrává."

Mercant raději solárnímu maršálovi neřekl, jaké temné představy ho pronásledují už několik dní. Jeho organizace byla překonána vývojem událostí. Vojenská nezbytnost obsadit v co nejkratším čase všechny lodě na OLD MANU odsoudila Solární tajnou službu do role pozorovatele, který může jen doufat, že všechno dobře dopadne.

Ve srovnání s nebezpečím, které představovali Dvojkonďiční, byla hrozba ze strany zneprátelených národů Solárního impéria považována za bezvýznamnou. Tifflor měl v podstatě pravdu.

Země byla zatažena do nemilosrdného existenčního boje a aby na to někdo přišel, nemusel být špión. Nebyl nejmenší důvod cokoliv zatajovat předAkonany, Antii, Skokany a Arasy.

„Nejraději byste nově příchozí astronauty vyslýchal osobně," poznamenal se Tifflor.

Mercant se usmál Tifflově bezstarostnosti. Ve skutečnosti ale byl Tifflov bezstarostný jen co se týkalo špionážní činnosti na palubě OLD MANA. Když se mluvilo o nastávající bitvě s Dolany, tvář solárního maršála vyjadřovala největší obavy.

Mercant se v hloubi duše divil, že se pod tíhou břemene odpovědnosti ještě nezhroutil a že je ještě neunavilo klást si otázky. Přitom stačilo odložit buněčný aktivátor a bylo by po všem. Šlo o představu, která se neustále vracela, i když se původně domníval, že s léty spíš vymizí. V podvědomí považoval smrt za něco normálního a samozřejmého.

Představa, že bude žít další staletí a čelit stále stejným problémům, už nebyla abstraktní, spíš únavná. Mercant se ptal sám sebe, jestli se s touto psychickou únavou dostaví i nezájmem.

Tifflov přistoupil ke stolu s mapami.

„Pojďte sem, Allane. Rád bych vám něco ukázal. Tady jsou Dolanové. Nevíme, v jaké formaci nás napadnou, ale můžeme si být jistí, že se podruhé nedopustí stejné chyby a vlétnou do Sluneční soustavy hromadně.“

Jejich poradu přerušilo zabzučení.

„Nepřál jsem si být rušen,“ zamračil se Tifflov.

Když se na obrazovce objevil obličej, Mercant na omluvu poznamenal: „To je můj člověk. Ví, že jsem tady.“

„Pane!“ spustil důstojník. „Přeje si s vámi mluvit důstojník se zvláštním pověřením Hamter Grond. Říká, že se jedná o vraždu. Chce mluvit jen s vámi.“

Mercant a Tifflov si vyměnili pohled.

„Je tam u vás?“ zeptal se Mercant.

Místo odpovědi se po boku mluvícího muže objevil Hamter Grond.

„Mluvte!“ vyzval ho Mercant.

„V kabině Velkého administrátora byla nalezena zavražděná žena. Objevil ji úklidový robot. Byla zastřelena.“

„Nechci, aby se tato informace dostala ke komukoliv dalšímu. O záležitost se postarám osobně.“

„Rozumím, pane!“ řekl Grond a jeho obraz pohasl.

„Laury Martenová!“ vypravil ze sebe Tifflov. „Myslíte, že... Anrath?“

„Okamžitě to zjistím."

„Doprovodím vás."

„Raději ne. Někdo tu musí zůstat.

Možná je za tím víc."

Ještě než došel ke dveřím, rozlétly se a do místnosti vstoupil plukovník Christopher Mecheninger v doprovodu několika vojáků.

„Jménem Velkého administrátora Solamího impéria vás zatýkám pro velezradu!" řekl.

„Cože?" vykřikl Tifflor.

Mercant neřekl nic. V duchu bleskově kombinoval. Pak se dal bez odporu odvést.

* * *

Když se Raskani odvrátil od obrazovky, spokojeně se pousmál.

„Mecheninger provádí svůj úkol naprosto dokonale. Už mu zbývá jen Reginald Bull."

Heiko Anrath neodpověděl. Seděl na židli a pokoušel se vyjasnit si současnou situaci. Cesta zpátky neexistovala.

Otázka už nezněla zda se má podílet na Raskaniho plánech, ale jak dlouho bude tyto plány podporovat.

Raskani začloulal židlí, na které Anrath seděl.

„Jakmile bude odrovnán Bull, přijde další krok. Posloucháte mě vůbec?"

„Ano."

„Až bude OLD MAN pod naší kontrolou, musíme se postarat, aby tu nepřistávaly nové lodě, jinak by se mohlo stát, že sem protivník pošle muže, kteří se pokusí překazit naše plány."

Anrathovi bylo Raskaniho neustálé naléhání nepříjemné. Teď, po Rhodanově návratu, byl nepoužitelný, stal se nejméně žádoucím mužem Sluneční soustavy - a nejen to, byl na základě svých vědomostí dokonce nebezpečný.

„Víte, co mám na mysli?" naléhal Raskani.

"Ne."

„To nevádí. Řeknu vám, jaké máte vydat rozkazy."

Anrath si přál zůstat sám, aby si mohl srovnat myšlenky, ale Raskani na něj pořád mluvil: „Mecheninger je náš nejdůležitější muž. Teď už nemůže couvnout. Můžeme se spolehnout na to, že OLD MAN bude řízen tak, jak budeme požadovat.”

Anrath plukovníka litoval. Mecheninger na rozdíl od něj ztratil vše. „Pojďte sem!” vyzval jej Raskani od psacího stolu. „Mám tu seznam vysokých důstojníků ze Země a Měsíce.

Musíte nám říci, kdo všechno je informován o vaší identitě.”

„Proč?”

„Tyto muže musíme zatknout.”

Anrath zavrtěl hlavou. „Jak to chcete uskutečnit?”

„Jednoduše. Dáte rozkaz k jejich zatčení. Nesmíte zapomenout ani na vědce a soukromé osoby.”

Anrath uchopil papíry. „Budu potřebovat hodiny, než tento seznam přečtu.”

„Já vím. Vždycky když prohlédnete další list, vydám rozkazy k zatčení.”

„Musíte to přece nějak vysvětlit veřejnosti,” namítl Anrath.

„To už jsem zařídil. Vaším jménem jsem vydal prohlášení, že bylo odhaleno spiknutí proti lidstvu.”

„Nemůžete přece dát zatknout padesát milionů astronautů. To je počet informovaných z bývalé flotily Magellanova mračna.”

„Z této strany neočekávám žádné těžkosti. Někteří administrátoři, kteří mají blízko k naší organizaci, čekají jen na to, až se veřejnost dozví o roli dvojníka. Tito lidé budou mít z odhalení pravdy jen prospěch. Mnozí administrátoři měli už delší dobu výhrady vůči Perrymu Rhodanovi a kromě toho přicházejí v úvahu na pozici Velkého administrátora.”

„Vy si protiřekáte!” řekl Anrath.

„Máte možnost odhalit lidstvu pravdu o dvojníkovi a dát mu nového administrátora. Proč to neuděláte?”

„Zatím je pro nás Perry Rhodan důležitější.”

Anrath pochopil, že Raskani promyslel všechny eventuality. Bylo mu stále hůř. Proč jen s tím Plophosanem spolupracuje? Něco není v pořádku, říkal si v duchu. Jak to, že rezignoval na morální hodnoty? Lámal si hlavu, zda Raskani mohl nějakou drogou ovlivnit jeho

vědomí. O injekci neměl tušení. Jinou možností bylo, že Raskani disponuje nějakou nadpřirozenou schopností.

„Dejte se do práce!“ nařídil Raskani.

„Pospěšte si!“

Anrath se svezl na židli a hleděl na potištěný papír. Jediným škrtem pera může způsobit uvěznění nevinného člověka.

O deset minut později předal Raskanimu první list seznamu.

* * *

Reginald Bull zíral na muže, který mu právě sdělil, že jej v pověření Velkého administrátora přišel zatknout. Pak si prohlédl jeho doprovod a ukázal na volnou židli před svým psacím stolem.

„Posad'te se, plukovníku. Promluvíme si jako rozumný lidi. Jsem si jistě, že jde o omyl.“

„Je mi líto, pane,“ řekl Mecheninger, „ale musím vás požádat, abyste mě neprodleně doprovodil.“

„Když mi dáte příležitost k rozhovoru, přesvědčím vás, že se jedná o chybu.“

Ferencyho zástupce zaváhal, a pak řekl: „Rozkaz Velkého administrátora je jednoznačný, pane.“

Bully se zvedl, obešel stůl a přistoupil k Mecheningerovi tak blízko, aby mu nikdo z ostatních mužů nerozuměl.

„Velkej administrátor není Perry Rhodan -je to dvojník, plukovníku.“

Na Mecheningerovi bylo jasně vidět, že Bullovi nevěří. Bull pochopil, že udělal chybu. Pro nezasvěceného muselo toto tvrzení znít jako pustý výmysl.

„Následujte mě, pane,“ vyzval ho plukovník, teď už zase s jistotou.

Bully pokrčil rameny a vstoupil mezi vojáky, kteří jej vzali do svého středu.

V duchu se ptal, jaká je úloha Heika Anratha v tomto spiknutí.

Situace byla na pováženou. Jestliže budou zatčeni všichni zasvěcení, Heiko Anrath bude moci vydávat jakékoliv rozkazy. Obří robot se svou nesmírnou vojenskou silou pak bude v rukou jeho přátel.

Kdo to ale je a jaké mají úmysly?

Nemělo smysl strkat hlavu do písku.

Bully musel počítat s tím, že na akci se podílí Condos Vasac a Akonané. To znamenalo, že všechno je dokonale připraveno.

Bully se pokusil vcítit se do Mecheningerova myšlení. Plukovník byl přesvědčený, že vykonává rozkaz Perryho Rhodana, udělený po nemalém vnitřním boji. Plukovníkovi nebylo možné nic vyčítat. Nyní se ukázalo, jaká to byla chyba, když nebyli zasvěceni všichni velící důstojníci.

Když došli na místo, Bully si uvědomil, že bude sdílet vězení s generálem Ferenczym. Velitel OLD MANA vyskočil.

„Takže i vy, pane!“ vykřikl. „Mecheningera musíme postavit před soud.“

Bully na tuto poznámku nereagoval.

Řekl: „Musíme počítat s tím, že byli zatčeni i Mercant s Tifflorem.“

„Anrath se musel zbláznit! Jak mohl vydat takové rozkazy?“

„Anrath byl v poslední době psychicky nevyrovnanější,“ připomněl Bully.

„Přesto nevěřím, že za tím vězí on. Pravděpodobně je obětí spiklenců. Někdo ho využívá.“

„Akonští špióni!“ neudržel se generál.

„Pravděpodobně,“ přisvědčil Bully a rozhlédl se. Na útěk zatím nebylo pomýšlení.

„Mecheninger přece není tak hloupý, aby skočil na takový nesmysl!“ rozčiloval se generál. „Kdyby trochu myslel, musel by přijít na to, kde je pravda.“

„Řekl jsem mu, že muž, kterýho považuje za Velkého administrátora, není Perry Rhodan. Nevěřil mi. Jsem přesvědčenější, že náš protivník předal plukovníkovi fingovaný materiál, který nás usvědčují. Kromě toho se Anrathovi za osm a půl měsíce nepodařilo ztratit důvěru, který se Rhodan všeobecně těšil. Naše budoucnost není růžová.“

Akce proti nám běží nejspíš asi hodinu a my mužem tak akorát bejt zvědaví, co se z toho vyvine. Nezapomínejte, že existují tisíce Pozemšťanů, kteří jsou informovaní o skutečném stavu věcí.“

„Mecheninger je pitomec!" trval na svém Ferenczy.

„Obviňujete zarputile svého zástupce," poznamenal Bully. „Přitom nevíme, co plukovníka přimělo, aby vykonal Rhodanovy rozkazy. Nejspíš se jedná o shodu nešťastnejch náhod. Až budem vědět víc, určitě pochopíme i jeho motivy."

Ferenczy už neřekl nic. Pokoušel se představit si, co se teď odehrává v prostorách OLD MANA.

* * *

Když plukovník Christopher Mecheninger vstoupil do řídicí centrály OLD MANA, důstojníci a technici krátce vzhledli a okamžitě se zase zadívali jinam. Bylo jasné, že na OLD MANU už každý ví, co se děje.

Mecheninger se v duchu ptal, co si asi myslí jednotliví důstojníci. Podporují ho nebo jeho jednání odsuzují?

Z toho, že rozkazy Velkého administrátora provedli, se dalo soudit, že s ním sympatizují. Přesto se vyhýbali jeho pohledu. Najednou k nim nepatřil.

Mecheninger pokrčil rameny. Se zatýkáním neměl nic společného. Musel převzít velení na OLD MANU. Přestože se před několika hodinami zabýval právě touto otázkou, nyní se úkolu chopil se smíšenými pocity. Dokáže zvládnout veškeré technické problémy.

Otázkou bylo, jak řešit ty lidské. Mecheninger nebyl přehnaně citlivý, ale bylo mu jasné, že nová situace vyvolá napětí. Bylo nutné počkat, jak důstojníci, vědci i vojáci zareagují. Zatím byli všichni jako ochromení. Ještě nepřekonali šok ze zatčení vůdčích osobností Impéria.

Mecheninger se posadil. Vzpomněl si na slova Reginalda Bulla. Jak se mohl muž jeho úrovně snížit k tak průhledné lži?

A proč se generál Ferenczy při zatčení smál?

I to byla nečekaná reakce.

Zabzučení vytrhlo Mecheningera z jeho úvah. Před ním se rozsvítila obrazovka a na ní se objevil Perry Rhodan. Nebylo pochyby, musel to být on.

Bullyho tvrzení bylo absurdní.

„Dejte povel, aby byl aktivován ochranný štít!" řekl Rhodan.
Plukovník měl dojem, že se přeslechl. „Nerozumím, pane,"
vypravil ze sebe.

„Vysokoenergetický ochranný Štít," opakoval pomalu a zřetelně
Rhodan.

„Dejte jej zapnout."

Nový velitel OLD MANA se pokusil pochopit smysl tohoto
rozkazu. Na OLD MANU se to jen hemžilo startujícími loděmi a
prostorem se blížily další, které tu měly přistát.

„Rozuměl jste?"

„Ano, panel" pospíšil si Mecheninger a vydal patřičné rozkazy. O
chvíli později se kolem OLD MANA vyklenul zeleně svítící štít.

A jsme izolováni, myslel si plukovník. Vycítil údiv ostatních mužů.
Nikdo tento rozkaz nechápal.

Ale i Mecheninger byl zmatený, když o chvíli později spustil
hypervysílač.

Nesčetné svazy Solární flotily obdržely rozkaz k odletu na
nejrůznější planety Skokanů a Arasů.

Plukovník nechápal, proč Rhodan právě nyní tříští vojsko. Obranná
linie proti Dolanům bude citelně oslabena.

7.

Na IMPERÁTORU III pozorovali prostřednictvím obrazovek události, které v mužích shromážděných v centrále vyvolaly nepříjemné pocity. Vlajková loď USO před několika okamžiky pronikla do Sluneční soustavy a muži na palubě museli čelit faktu, že přišli pozdě.

„Anrath dal aktivovat ochranný Štít," konstatoval Rhodan při pohledu na obrazovky.

„Není mi jasné, co tím zamýšlí," řekl kapitán IMPERÁTORA III plukovník Reyht. Reyht byl Epsalan. Se svou kvadratickou postavou vypadal neohrabané, ale zdání leckdy klame, „Nesmíme zapomínat, že za Anrathem stojí Akonané," připomněl Atlan.

„Pokud tedy uvažujeme, co podniká náš protivník, nesmíme se ptát na Anrathovy motivy, ale na cíle mužů v pozadí."

Rhodan by velmi rád Heika Anratha poznal. Chápal, že tento muž musel podat zcela jedinečný výkon. Jistě žil v obrovském psychickém napětí. Bylo povinností Reginalda Bulla ho chránit.

Reyht předal Rhodanovi text právě došlé zprávy.

Rhodan ji přečetl a řekl: „Anrath dal rozkaz k odletu části flotily. Na cestě je několik tisíc lodí. Údajně mají napadnout planety Skokanů a Arasů. My víme, o jakou akci jde. Veřejnost ji bude považovat za logické pokračování Anrathova prohlášení."

„Teď mě napadlo, jestli bys neměl k Pozemšťanům promluvit," vmísil se Gucky. „Naléhavý apel..."

„...by způsobil jen zmatek," přerušil myšoba Rhodan. „Akonané by se pak mohli se OLD MANEM okamžitě stáhnout ze Sluneční soustavy."

„Má to snad znamenat, že budeme jen přihlížet, zatímco OLD MAN bude v rukou zrádců?" zeptal se Atlan.

Rhodan přikývl. Věděl, že jeho přátelům bude zatěžko čekat na vhodný okamžik. Neřekl nahlas, že si dělá velké starosti o osud svých přátel, zajatých na OLD MANU, větší než o budoucí osud obřího, robota.

„Co chceš dělat, abys OLD MANA získal zpátky?" chtěl vědět Atlan.

Rhodan tuto otázku čekal, ale neodpověděl na ni. Atlan by se mu vysmál, kdyby řekl, že musí počkat na vhodnou příležitost. Bylo nemyslitelné, že by jim jí Akonané nabídl.

Ve všech úvahách byl nejproblematictější faktorem Heiko Anrath. Nedalo se předvídat, jak se tento muž zachová. Možná se mu podáří zkřížit Akonanům plány. Mohlo by stačit jeho jediné slovo.

Atlan otázku neopakoval. Místo toho řekl: „Dám ti návrh. Oznámím svůj návrat. Pro nezasvěcené to bude naprosto běžná informace, ale padesát milionů lidí, kteří jsou informováni o našem zmizení, pochopí, že nablízku jsi i ty.

Tím bude naše pozice zesílena."

Rhodan souhlasil. Akonané sice pochopí, co tím protivník sleduje, ale taky to, že Rhodan se nedá zatáhnout do veřejného zápasu s Anrathem. Tím budou vytyčeny hranice, které žádná strana nezpochybní, aniž by tím dala protivníkovi zbraň do rukou.

Atlanův plán měl ještě jednu výhodu: důstojníci flotily, kteří byli zasvěceni a zatím mlčeli, se postarají o to, aby se zabránilo dalšímu roztržštění flotily. Stejně tak se pokusí zabránit tomu, aby pozemské lodě odletěly k planetám, se kterými Rhodan uzavřel příměří.

„Mohl bys vysadit na Zemi mě, pár mutantů a tým Thunderbolt," navrhl Gucky. „Postaráme se o vylepšení nálady a připravíme tvůj návrat."

Rhodan potlačil úsměv. Myšobův zvyk řešit přímočaře i ty nesložitéjší problémy nebyl pro něj nic nového.

„Divím se, že si přeješ jako průvodce právě tým Thunderbolt," řekl Rhodan s lehkou ironií. „Zatím jsi o Sigancích neztratil jediné pěkné slovo."

Gucky mávl packou. „Někdy jsou ti skrčci docela užiteční."

„Skrčci!" zaduněl z reproduktoru Definův hlas, „Ještě jedno mrkvožroutovo slovo a bude po světě pobíhat se zubní protézou!"

„Jen žádnou závist!" nedal se Gucky.

„Když si představím, jak si celý tým Thunderbolt nabodnu na zub jako spíž..."

„A klid!" zvolal Rhodan. „Nápodobné hlouposti nemáme čas. Nikoho nebudeme vysazovat. Pokusíme se vyřídit všechno z paluby této lodi."

„Proč bychom se neuchýlili ke klamu?" zeptal se Roi Danton. „Pošleme zprávu na OLD MANA a požádáme o povolení k přistání. Aspoň uvidíme, jak daleko chtějí Akonané zajít."

„To by šlo," řekl Rhodan.

„Nejspíš vůbec neodpovědí," poznamenal Icho Tolot.

Jeho domněnka nebyla správná.

Odpověď z OLD MANA přišla velice rychle.

IMPERÁTORU III bylo přistání odepřeno.

8.

Běh dějin byl často pozměněn náhodnou nebo zdánlivě bezvýznamnou událostí. To se týká kosmických dějin stejně jako planetárních.

Když Javen Kravilmaeg odlétal z Durhamu, nevěděl, že je vyvolen k tomu, aby změnil běh kosmických dějin. Kravilmaeg byl specialista USO a pracoval jako agent na akonských planetách. Podařilo se mu získat si důvěru důležitých osobností Modré soustavy, a tak měl možnost varovat USO před agenty na OLD MANU.

Durham byl malá a nepříliš známá planeta na okraji Modré soustavy. Její bezvýznamnost byla jen zdáním - ve skutečnosti byl Durham sídlem důležitých akonských institucí. Kravilmaeg byl tady považován za diplomata z planety Rumal. Jeho zjev přispíval k důvěryhodnosti tohoto tvrzení. Byl vysoký a štíhlý, s odměřenými pohyby a klidným hlasem. Jako vážený diplomat se mohl relativně volně pohybovat ve sféře vlivu Solárního impéria. To si aspoň mysleli Akonané. Ve skutečnosti byl materiál, který specialista USO přihrával Akonanům, víceméně bezcenný a sloužil jen tomu, aby upevnil jeho pozici. Naopak Kravilmaeg mohl předávat USO stále důležitější politická i vojenská tajemství Akonanů.

Kravilmaeg nemohl počítat s tím, že právě jeho pošlou do Sluneční soustavy, aby předal rozkazy Orlinu Raskanimu, ale přesně to se stalo.

Když opouštěl Durham, neměl u sebe žádné materiály. Akonané byli příliš opatrní, než aby mu dávali papíry nebo audiokazety. Rozkazy se naučil zpaměti.

Protože na Durham docházely nepřetržitě nejnovější zprávy, byl Kravilmaeg informován o aktuálním vývoji událostí. Bylo mu známo, že OLD MAN je chráněn ochrannou clonou a věděl, že Rhodan s Atlanem čekají na příležitost k zásahu.

Znal i obsah poselství, kterým se admirál Atlan obrátil na velitele Solární flotily.

Každá z obou stran učinila tah na šachovnici a v tomto okamžiku byla hra nerozhodná. Čas ovšem pracoval pro Akonany, protože s každou hodinou vydával dvojník další rozkazy, které tříštily údernou sílu flotily.

Když Javen Kravilmaeg vstupoval na palubu lodi JUNOESQUE, věděl, jak malá je naděje na spojení s Rhodanem a Atlanem. Jeho loď byla deklarována jako obchodní a měla povolení vlétnout do Sluneční soustavy. Nejméně tři členové posádky byli akonští agenti, jejichž úkolem bylo střežit ho na každém kroku.

Bylo naplánováno, že JUNOESQUE se přiblíží k OLD MANU. Tam měla být vypuštěna pomocná loď s Kravilmaegem na palubě. Na smluvený signál Raskani na jednom místě otevře clonu a loď propustí.

Ani pak nebude naděje na domluvu s Rhodanem. Kdyby se o to pokusil, bude okamžitě zabit.

Na palubě lodi JUNOESQUE se Kravilmaeg okamžitě odebral do své kabiny a přemýšlel, co podniknout. Kdyby na to měl několik dní, jistě by na něco přišel, ale těch několik hodin letů k OLD MANU nemohlo stačit.

Měl u sebe vysílačku, ale musel počítat se zaměřovacími přístroji, které by ji okamžitě lokalizovaly.

Musel tedy použít palubní vysílačku a počínat si natolik nenápadně, aby to jeho strážci nezjistili.

Provést tento plán bylo téměř nemožné. Kravilmaeg se svezl na úzké lůžko a pohlédl na hodinky. Musel risknout všechno, aby informoval Rhodana. Jenže jestliže Akonané odhalí jeho zradu, okamžitě změní plány.

Smrti se nebál, musel neustále počítat s odhalením, ale nemělo smysl riskovat život v akci, která neslibovala úspěch.

Osamělý muž v kabině přemýšlel.

Bzučení motorů mu připomínalo, jak čas neúprosně letí.

Hodinu po startu se zvedl a vyšel z kabiny. Zapotácel se a po několika krocích se zhroutil. Každý specialista USO se na Ustracu učí, jak si zadržením dechu způsobit krátkodobé bezvědomí.

Kravilmaeg dosáhl svého. Když se probral, vznášel se chodbou na antigravitačních nosítkách. Neotevřel oči, potřeboval být za každou cenu dopraven na ošetrovnu.

„Položte ho tady!“ zaslechl chraptivý hlas.

Ted' přišel okamžik, kdy bylo nutné otevřít oči. Lékaře ošidit nemohl a nechtěl vzbudit nedůvěru.

Nalézal se na ošetrovně lodí JUNO-

ESQUE. Muži, kteří ho přinesli, rozpačitě postávali u dveří a sledovali lékaře.

Lékař byl plophoského původu, středně velké postavy a silný. Obličej měl protkaný modrými žilkami a oči bdělé.

„Všechno v pořádku?“ zeptal se.

„Co je?“ mumlal Kravilmaeg. „Co se děje?“

„Našli jsme ho na zemi před jeho kabinou,“ prohlásil jeden z mladých mužů.

Kravilmaeg potlačil úsměv. Hlídač!

A prozradil se!

„Bylo vám nevolno?“ zeptal se lékař.

„Já nevím. Chtěl jsem zajít do společenské místnosti a najednou se se mnou všechno zatočilo. Víc si nepamatuji.“

„To je zvláštní,“ poznamenal lékař.

„Připadáte mi zcela v pořádku. Stává se vám to častěji?“

„Ne.“

„V každém případě se na vás podívám,“ a nevlídně vzhlédl k oběma mužům.

Když váhavě odešlí, vyzval pacienta, aby se svlékl.

Kravilmaeg se usmál.

„To nebude nutné.“ Pak odsunul podpatek levé boty, vytáhl malou pistoli na jehlové náboje a namířil na lékaře.

„Nyní vás uvedu do zvyklostí kosmické diplomacie. Na vašich schopnostech učit se novým věcem záleží, jestli přežijete tento let.“

„Kdo vůbec jste? Šílenec?“

„To je poměrně výstižné označení.“

Jsem rovněž zoufalec. Myslete na to, než proti mně něco podniknete.“

Lékaři poklesla ramena. „Co chcete?“ zeptal se.

„Jak dlouho sloužíte na palubě této lodi?"

„Sedm let."

„Jste akonský špión?"

„Prosím?"

„To je v pořádku. Který politický směr podporujete?"

„Politika mě nezajímá," řekl lékař.

Pomalu se vzpamatoval.

„Co si myslíte o Perrym Rhodanovi?"

„Je to významný muž a já patřím k nejbezvýznamnějším," odpověděl lékař. „Můžete to považovat za můj politický postoj."

„Privítal byste, kdyby byl Perry Rhodan sesazen?"

„Ne, proč?"

Kravilmaeg přistoupil ke stolu, napsal několik vět a podal papír lékaři. Ten se na něj podíval a nechápavě zavrtěl hlavou.

„Nerozumím jedinému slovu. Co to je?"

„Tajný kód. Nejsem diplomat, jsem specialista USO. Akonané chtějí nahradit Perryho Rhodana jiným mužem.

Jestliže se tato zpráva dostane do správných rukou, nedojde k tomu."

Lékař nerozhodně obracel papír v rukou. „Co ode mě chcete?"

„Máte možnost dostat se nepozorovaně k vysílačce?" zeptal se Kravilmaeg.

* * *

„Ano. Radiostanice není trvale obsazena, protože kapitán šetří na platu radisty. Pokud je to nutné, vysílá sám."

„Umíte poslat zprávu?"

„Ano."

„Odešlete to, co stojí na tomto papíře, a dávejte pozor, aby vás nikdo neviděl."

„A co když odmítnu?" zeptal se lékař. „Jak můžete vědět, jestli s tím nepůjdu ke kapitánovi?"

Kravilmaeg se posadil na vyšetřovací lůžko.

„Poslouchejte mě dobře. Vy asi nevíte nic o USO. Poskytnu vám zdarma lekci. Jestliže člen naší organizace zemře nebo se dostane do

potíží, jsou okamžitě nasazeni další specialisté. Rychle přijdou na to, kdo ty potíže způsobil.

Co následuje, přenechám vaší fantazii."

Lékař roztrhal papír.

Kravilmaeg cítil, jak mu zklamání žene krev do hlavy.

„Umím to zpaměti," vysvětlil lékař.

„Nechci mít u sebe nic, co by mě usvědčovalo, kdyby mě zadrželi."

Kravilmaeg uznale hvízdal. „Jste lepší pomocník, než jsem doufal."

* * *

Dávejte pozor na JUNOESQUE - Energetická clona OLD MANA bude na jednom místě otevřena - White IV.

„Zpráva nebyla odeslána z Durhamu, pane, ale z lodi, která letí do Sluneční soustavy," vysvětloval radista, který Rhodanovi předával dekodovaný text.

Perry Rhodan jej přečetl a předal Atlanovi, důstojníkům a mutantům.

„To je naše šance," řekl pak rozhodně. „Jakmile bude otevřen průlet, Gucky a dva teleportéři skočí na OLD MANA"

9.

„Vstávat!"

Heiko Anrath se lekl a oběma rukama se chytil za hlavu. Nevěděl Jak dlouho ležel a kdy usnul, ale byl to neklidný spánek plný tíživých snů.

„Pospěšte si!" řekl mu Raskani. Musíte vydat pár rozkazů Mecheningerovi.

Raskani se ani v nejmenším nenamáhal být k Anrathovi slušný. Dával mu jasně najevo, že ho potřebuje jen k uskutečnění svých plánů. Anrath byl příliš apatický, než aby se vzepřel. Nevěděl, že Raskani mu ve chvíli, kdy se neklidně převaloval na lůžku, dal další injekci. Jeho vůle byla opět oslabena.

Anrath vstal a přistoupil k mikrofonu. Raskani se postavil za něj.

„Řekněte Mecheningerovi, že se během několika minut přiblíží pomocná loď, která třikrát za sebou vyšle zkrácený impuls. Ať Mecheninger tuto loď propustí."

„Nerozumím..."

„Vaše porozumění je naprosto nedůležité. Vydejte rozkaz!"

Anrath zapnul přístroj a na obrazovce se objevil Mecheningerův obličej.

Anrath nebyl natolik omámený, aby si nevšiml, v jakém stavu plukovník je.

„To jsem rád, že s vámi můžu mluvit, pane," řekl Mecheninger. „Řada velitelů má vazné výhrady k přesunům flotily"

„Chápu tyto výhrady," poznamenal Anrath.

„Pane, smím vám dát návrh?" Mecheningerův hlas zněl téměř ostře.

„Mluvte!" vyzval jej Anrath než mohl Raskani zavrtět hlavou.

„Stačilo by, kdybyste k důstojníkům promluvil."

„Jakmile budu mít čas, udělám to," slíbil Anrath a pokračoval: „K OLD MANU se blíží pomocná loď. Jakmile vyšle mikroimpuls, otevřete ochranný štít a necháte ji přisát."

„Ano, pane!"

Anrath přerušil spojení a opřel se.

„To není všechno," upozornil ho Raskani. „Jakmile bude pomocná loď vpuštěna, musí OLD MAN odstartovat a nabrat kurs k Modré soustavě."

Anrath nevěřícně vzhlédl. „Ale takový rozkaz Mecheninger nesplní," řekl.

Raskani sevřel rty. „Pokračujte v práci se seznamy," řekl.

„Vždyť už jste dal zatknout tisíce lidí!" namítl Anrath.

„Každý Pozemšťan, který je informován o vaší pravé identitě, představuje pro nás nebezpečí," odpověděl Raskani.

Anrath se posadil k psacímu stolu a zalistroval v seznamu. Raskani zatím mluvil do mikrofonu interkomu. Náhle zmlkl. Anrath vzhlédl a viděl, že Plophosan míří k němu. Něco v Raskaniho postoji se změnilo.

„Pojďte se mnou!" řekl netrpělivě.

Anrath se nejistě zadíval na seznamy.

„O to se teď nestarejte," řekl rychle Raskani, vyběhl z místnosti a první nastoupil do vozíku.

Anrath už neřekl nic a nechal se doprovodit do centrály.

Mecheninger při jeho vstupu vstal a hlásil: „Pomocná loď právě přistála, pane!"

Anrath postřehl, že Raskanimu to není vhod..

„Kurýr je na cestě sem, pane!" řekl ještě Mecheninger.

Raskani zdvořile připomněl Anrathovi: „Pane, měl jsem vám připomenout rozkazy, které jste chtěl dát plukovníkovi."

Anrath cítil, jak mu do hlavy stoupá krev. Kdyby Mecheninger nebyl už teď úplně zmatený, musel by si všimnout, že tady něco nehraje. Perry Rhodan přece nemá zapotřebí, aby mu nějaký provianták připomínal jeho rozkazy!

„Připravte OLD MANA ke startu, plukovníku!" řekl klidně Anrath. „Poletíme do Modré soustavy."

Mecheninger užasl tak, že mu klesla brada.

„Považuji za svou povinnost, pane, upozornit vás na nebezpečí, spojená s tímto krokem. Jakmile se OLD MAN stáhne ze Sluneční soustavy, obnaží se samo srdce Solárního impéria. Dolanové budou mít volnou cestu."

„V tomto okamžiku jsou Akonané nebezpečnější než Dvojkondiční," řekl Anrath. „Věřte mi, plukovníku, že jsem tento krok dlouho zvažoval. Bohužel mám informace, které ještě nemohu zveřejnit."

Mecheninger nebyl přesvědčený, ale šel k ovládacímu pultu.

„To bylo velkolepé," řekl tiše Raskani.

„Mám snad na to být pyšný?" zeptal se Anrath. Proč vlastně Mecheningera nevaroval? Cítil se tak unavený, že nebyl schopen vlastního úsudku.

Mecheninger vydal první rozkazy.

Zmatek na OLD MANU ještě vzrostl.

Do centrály dorazil kurýr.

Raskani si jej prohlédl a řekl: „Domnívám se, že jste Javen Kravilmaeg, diplomat z Rumalu."

Příchozí přikývl.

„A vy jste Orlin Raskani," řekl. „Ukázali mi vaši fotku. Přesto jsem nucen požádat vás o identifikační číslo."

Raskani řekl několik číslovek a cizinec opět přikývl.

„Jaké mi přinášíte rozkazy?" zeptal se Raskani.

Kravilmaeg se posadil na pohovku vedle dveří. „Co je s ním?" zeptal se a ukázal bradou na Anratha.

„Všechno je v pořádku. Klidně mluvte.

Udělá všechno, co se od něj požaduje."

Anrath se střetl s cizincovým pohledem. Vycítil jeho lidskou vřelost a v duchu se ptal, co takového člověka přimělo k práci pro Akonany. Pak si uvědomil svůj osud a okamžitě zmírnil svůj rychlý soud o tomto muži.

„Je nutné odstranit ze Sluneční soustavy veškeré vojsko," začal Kravilmaeg. „Jednotlivé rozkazy vám nahraji na pásek, aby nebylo nutné je neustále opakovat."

V tom okamžiku se otevřely dveře a do místnosti vpadl jeden z Raskaniho pomocníků. Muž se nalézal ve stavu nejvyššího rozčilení a v jeho obličeji se zračil strach.

„Na OLD MANA pronikli mutanti !" vykřikl. „Museli se sem dostat v okamžiku, kdy byl ochranný štít pootevřen pro přistávající loď."

Prudce vyslovené věty vyvolaly dvě reakce, pro Anratha naprosto nepochopitelné. Kravilmaeg tasil zbraň, ale Raskani už po něm skočil. Srazil ho k zemi, popadl Anratha za paži a vyběhl s ním z místnosti.

* * *

OLD MAN se naklonil.

Přistávací plošiny na jedné straně poklesly. Pak začal obrovský objekt rotovat.

Pěny Rhodan se odvrátil od panoramatické obrazovky na IMPERÁTORU III a pohlédl na hodinky.

„OLD MAN startuje," řekl plukovník Reyht.

„Doufal jsem, že Gucky a dva teleportéři dokáží startu zabránit," poznamenal Rhodan. "Jsou na palubě už sedm minut."

„Víme jen to, že Kakuta, Čubaj a Gucky opustili tuto loď," upřesnil Atlan. „Nemůžeme si být jistí, že dosáhli cíle."

„Pokud by neprošli ochrannou clonou, byli by vrženi zpátky," namítl Roi Danton.

Rhodan se opět zadíval na obrazovku. Chvilí to ještě potrvá, než OLD MAN nabere dostatečnou rychlost, aby mohl přejít do lineárnímu letu. Tak hmotné těleso zrychlovalo pomalu i přes gigantické motory.

Rhodan přísně nakázal mutantům, aby se ničím nezdržovali a udělali cokoli, aby osvobodili OLD MANA z rukou spiklenců. Na jejich straně byla výhoda překvapení. Rhodan doufal, že se jim to podaří než Akonané vůbec pochopí, co se děje.

„Jsi nervózní," poznamenal Atlan, který z přítele nespouštěl oči.

„Jestli se Akonanům podaří odvléci OLD MANA ze Sluneční soustavy, bude vydaná Dvojkondičním napospas," odpověděl Rhodan.

„Nechci otvírat staré rány, ale musím ti připomenout, že jsem už mnohokrát navrhoval zničit Akonany," poznamenal Allan.

„Ano," připustil Rhodan. „Ale já jsem doufal, že i s nimi je možné žít v míru."

Atlan ukázal na obrazovku. „Tohle je nový důkaz, co si Akonané myslí o tvém snažení.“

Rhodan neodpověděl. Přemýšlel, co udělá, až se mu příště naskytne příležitost zničit Akonany. Pravděpodobně opět nedokáže tuto prastarou rasu úplně ujařmit. Jednou, říkal si v duchu, vyrostе nová generace, která se osvobodí od metod svých předků.

V tomto okamžiku to ale bylo lidstvo, komu hrozilo vyhubení, a jeho protivníci si otázky nekladli.

Rhodan sledoval, jak se OLD MAN vzdaluje z původní pozice. Neexistovala žádná možnost jak ho zastavit. Ochranný štít byl neproniknutelný, kromě toho by Rhodan nikdy nedovolil střílet na objekt, ve kterém se zdržují tisíce Pozemšťanů.

10.

Gucky už na OLD MANU byl, a tak měl usnadněnou orientaci. Vedle něj se materializovali Kakuta a Čubaj. Ani oni tu nebyli poprvé.

Přesto si pořádně prohlédli chodbu, ve které se materializovali. Nikdo v ní nebyl a všude panovalo až nepříjemné ticho. Guckymu ovšem stačilo nasadit telepatické schopnosti, aby se přesvědčil o opaku. Ze všech stran na něj zaútočily vzrušené myšlenky. Posádka OLD MANA byla zmatená a bezradná.

„Navrhuji, abychom skočili do energetické stanice a přiměli techniky k otevření ochranného štítu, aby IMPERÁTOR III mohl přistát.“

„Co když odmítnou?“ zapochyboval Kakuta.

„Donutíme je,“ řekl neoblomně Gucky, i když věděl, že to nebude snadné.

„Skáčíme!“

Teleportovali.

Během let se naučili skoky koordinovat tak, že materializovali na stejném místě. Nikdy nevysychající proud tajemné energie se postaral o to, že i v nemateriálním stavu zůstali v kontaktu.

Objevili se v místnosti sousedící s energetickou stanicí. Dva muži vyskočili ze svých míst.

„Gucky! Kde se tu bereš?“ vykřikl jeden.

„Divím se, že jsi mě vůbec poznal,“ poznamenal ironicky myšob. „Myslel jsem si, že zrádci vás totálně obalamutili. Kolik mužů je vedle?“

„Osmnáct,“ odpověděl muž, kterému zatím nedošlo, že tito tři mají jiné cíle než dosavadní velitel OLD MANA.

Gucky už vykročil ke dveřím, když se jeden ze strážných zeptal: „Děje se něco?“

„Ne,“ odpověděl duchapřítomně Kakuta. „Klidně zůstaňte na svých místech.“ Pak otevřel dveře.

Všichni tři vstoupili do ohromné haly.

Nebylo možné najednou přehlédnout všechny muže, kteří tu pracovali, protože obrovské agregáty zakrývaly výhled.

Přistoupili tedy k muži, který seděl za ovládacím pultem hned u dveří.

„Kdo tady velí?“ zeptal se Gucky.

„Major Ryson.“

„Kde ho najdeme?“

„U hlavního generátoru.“

Rysona skutečně našli před generátorem. Nikdo jiný nablízku nebyl a major strašlivě klel a díval se na ovládací pult tak upřeně, jako by chtěl přístroje zapínat jen silou svého pohledu.

„Majore!“ zavolal Gucky.

Ryson se otočil. Zjevně byl rád, že má před sebou někoho, koho může obvinít z potíží. „Můžete mi vysvětlit, proč OLD MAN startuje?“ zeptal se.

„Ano,“ řekl Kakuta.

„Jak mám udržet ochranný štít, když mi veškerou energii odčerpávají motory?“ vztekal se. „Tohle generátor nevydrží.“

„Vypněte ochranný štít,“ řekl Gucky.

Major vytřeštil oči.

„Cože?“ vypravil ze sebe.

„Vypněte ho. To není návrh, ale rozkaz!“

Ryson vypadal, že každou chvíli ztratí poslední špetku sebevlády.

„Víte dobře, že z tohoto místa se ovládá jen část clony. Můžeme otevřít pouze štěrbinu.“

„Otevřete ji!“ rozkázal myšob.

Ryson si opřel obě ruce o boky. „Co se to tady vůbec děje? Dostal jsem přísný rozkaz, že ochrannou clonu otevřít nesmím. Teď se OLD MAN najednou pohybuje a já mám clonu otevírat?“

„Víš, koho máš před sebou,“ řekl na to Gucky. „Pronikli jsme na OLD MANA s úkolem pootevřít ochranný štít. Naším úkolem je zneškodnit spiklence, kteří vydírají Perryho Rhodana.“

Ryson přimhouřil oči. „Od zatčení Reginalda Bulla už nerozumím vůbec ničemu.“

„Uzavři přívod energie, která jde z této stanice do ochranného štítu, aby mohla přistát vlajková loď USO s admirálem Atlanem na palubě," řekl Gucky.

Ryson zaváhal. Nevěděl, co má dělat.

„Musím to ohlásit do centrály," řekl konečně.

„Když to uděláte, všechno bude zmařeno. Plukovník Mecheninger je informován stejně špatně jako vy," řekl Čubaj.

„Víš, že tě k tomu můžu donutit svými parapsychickými schopnostmi," řekl Gucky, „ale apeluji na tvůj zdravý rozum. Chci, abys nám pomohl dobrovolně."

Ryson přistoupil k ovládacímu pultu.

„Risknu to," prohlásil váhavě, sáhl na páčku a už energičtěji ji stáhl dolů. Bzučení generátoru rychle sláblo až utichlo.

* * *

IMPERÁTOR III sledoval OLD MANA z bezpečné vzdálenosti. Jakmile se v ochranném štítu otevřela skulina, plukovník Reyht zrychlil a loď bez problémů přistála na jedné z plošin.

Krátce poté se otevřely výstupy, ze kterých vyskákali bojovní roboti a ozbrojení muži. V jejich čele se pohybovali Perry Rhodan a Atlan.

* * *

Anrath začínal chápat, že něco nehraje. Byli na cestě k hangáru, kde byla připravena stíhačka. Doprovázel je muž, který přinesl osudovou zprávu.

Ani teď Anrath nepomyslel na to, aby se od Raskaniho odtrhl. Příležitost měl, ale neměl sílu, aby učinil to, co považoval za správné.

Raskani nešetřil sebe ani své dva společníky. Bez dechu dorazili do hangáru v sektoru 24.

„Tamhle!" ukázal Raskani na stíhačku, u které stál jeden z akonských agentů. Anrath si byl jistý, že uvnitř jsou další.

Raskani vyběhl po rampě, vtáhl Anratha za sebou do centrály malé lodi a nešetrně ho vtlačil do křesla.

„Rychle! Dejte rozkaz, aby vám otevřeli vrata hangáru!" vykřikl Plophosan.

Anrath stiskl tlačítko. „Otevřete vrata hangáru číslo 24," zamumlal.

Chvilí bylo naprosté ticho. Plophosan ho netrpělivě pobídl:

„Opakujte rozkaz!"

„Otevřete příčku hangáru číslo 24!"

Anrath se naklonil dopředu a díval se do mikrofonu.

Tentokrát přišla odpověď okamžitě.

„Je mi líto, pane," zazněl hluboký hlas. „Před několika okamžiky byl vydán zákaz startu veškerých kosmických plavidel."

„Mluv k vám Perry Rhodan!" zvolal Anrath do mikrofonu.

„Nařizuji vám otevřít hangár!"

„S Perrym Rhodanem jsem právě mluvil prostřednictvím videotelefonu," oznámil důstojník.

Anrathova ramena poklesla. Slyšel, jak Raskani zaklel.

„Pozdě!" promluvil k akonskému agentovi. „Už nemůžeme utéci."

Raskani se prudce otočil.

„Ještě jsme svobodní!" řekl rozhodně. Donutím Rhodana, aby mi povolil start!"

Ostatní nevěstičně přihlíželi, jak se posadil před mikrofon.

Na dlouhé vítání nebyl čas. Sotva byli Bully, Mercant, Tiffloor a Ferenczy propuštěni, museli zasáhnout, aby ukončili stále rostoucí zmatek mezi posádkou obřího robota.

Odpovědné osobnosti promluvily prostřednictvím interkomu z centrály k osádce OLD MANA. Mezitím vyšlo najevo, že v čele skupiny sedmi spiklenců stál výstrojný důstojník Orlin Raskani. Raskani zabil Laury Martenovou a vzal jí buněčný aktivátor. Poté se mu podařilo získat na svou stranu Heika Anratha. O tom, jestli byl Anrath ke spolupráci s akonským agentem donucen, nebo jestli spolupracoval dobrovolně, panovalo různé mínění.

Několik okamžiků poté, co Perry Rhodan vstoupil do centrály OLD MANA, se plukovník Mecheninger nervově zhroutil. Generál Ferenczy opět převzal velení.

Když byl Mecheninger odevzdán do péče lékařů, prostřednictvím interkomu se ohlásil důstojník mající službu v hangáru 24 a oznámil,

že Raskani, Anrath a dalších šest mužů posádky stíhačky žádají o povolení odletu.

Rhodan vydal rozkaz za žádnou cenu neotvírat vrata hangáru.

Ihned poté se z paluby stíhačky ohlásil Orlin Raskani a žádal, aby mohl mluvit s Rhodanem.

„Vůbec na to nereaguji," řekl Bully, na kterém byla stále ještě vidět radost z návratu přátel.

„To by nebylo moudré," namítl Rhodan.

„Raskani nemá žádnou šanci," vmísil se Atlan. „Pošleme pár bojových robotů, ať ho vytáhnou ze stíhačky."

Rhodan se na okamžik zamyslel. Akonan byl v zoufalém postavení. Možná má u sebe bombu, kterou by mohl OLD MANA vážně poškodit. V každém případě bylo lepší s ním promluvit dříve, než ho s konečnou platností zaženou do rohu.

„Tady Rhodan," řekl a sklouzl do židle před snímací kamerou.

„Nechtě nás odstartovat!" zazněl z reproduktoru Raskaniho ostrý hlas.

„Když nás nenecháte odlétnout, zabijí Heika Anratha a oznámím lidstvu, co se tady v posledních měsících odehrávalo."

Rhodan hned neodpověděl. Věděl, že muž, který zabil Laury Martenovou, se nezastaví před další vraždou. Něco takového si jeho dvojník nezasloužil.

Rhodan si k sobě kývnutím zavolal Guckyho.

„Vezmi Harla Defina a skoč s ním na palubu Raskaniho stíhačky," zašeptal.

Gucky jen přikývl a vycouval.

„Čekám na odpověď!" řekl Raskani.

„Nevěřím vám," řekl Rhodan, aby získal čas pro Guckyho.

Koutkem oka sledoval, jak myšob dorazil k obřímu robotu a mluví s členy týmu Thunderbolt.

Krátce poté Harl Defin v kompletním siganském bojovém oděvu opustil vychodem v patě paladina. Gucky Sigance zvedl a opatrně zasunul do kapsy své bojové kombinézy.

„Dávám vám tři minuty," prohlásil Raskani. „Pokud se do té doby nerozhodnete, splním svou hrozbu."

Gucky kývl Rhodanovi a ihned dematerializoval, Rhodan čekal minutu, protože si chtěl být jistý, že materializace mysoba s jeho malým průvodcem nebude na palubě stíhačky zpozorována.

Když se z mikrofonu nic neozývalo, věděl, že Gucky dosáhl nepozorovaně svého cíle.

„Slyšíte mě, Raskani?" zvolal Rhodan do mikrofonu.

„Ano. Už jste se rozhodl?"

„Můžete odstartovat," řekl Rhodan, Současně vydal rozkaz důstojníkovi majícímu službu v hangáru, aby otevřel vrata. Krátce nato byla stíhačka katapultována do prostoru.

„Stejně to vykecá," řekl Bully sklesle. „Takovou příležitost jsme mu neměli dát."

„Předejdeme ho," prohlásil rozhodně Rhodan. „Bully, my teď společně s Mercantem a Tifflorem promluvíme k lidstvu a řekneme všem pravdu. Doufám, že naše argumenty uznají."

„Víš, že podstupuješ velké riziko," řekl Atlan. „Nikdy nelze předem odhadnout, jak Pozemšťané zareagují."

Rhodan se od svého plánu nedal odradit. Během půl hodiny byly provedeny potřebné technické přípravy, aby měl Rhodan možnost promluvit ke všem lidem ve Sluneční soustavě a na koloniálních planetách.

* * *

Orlin Raskani se s obličejem znetvořeným vztekem díval na malou obrazovku, na které byl vidět Perry Rhodan.

„On říká lidstvu pravdu," pronesl Raskani hlasem, který jako by ani nebyl jeho. „A Pozemšťané to berou! To není možné!"

Anrath nezúčastněně zíral na obrazovku.

„Všechny lodě, které jsem poslal pryč, se už určitě vrátily do Sluneční soustavy," konstatoval Raskani, Vědomí porážky ho přivádělo téměř k šílenství.

Anrath slyšel Rhodanův hlas jako z veliké dálky. Toužil jen po klidu. Téměř vůbec nevnímal, co Raskani říká nebo dělá.

„Lidé vědí, kdo jste!" vykřikl na něj náhle Raskani. „To znamená, že nám už nejste k ničemu!"

Anrath široce otevřel oči, když pochopil význam těchto slov. Ještě jednou na okamžik vzplanula síla jeho vůle. Vyskočil, aby se bránil.

Raskani mu nedal šanci. Z pouzdra u pasu vytrhl zbraň a vystřelil.

Gucky, vtlačený do výklenku v sousední místnosti, se zděšením cítil, jak se Anrathovy myšlenky vzepjaly k vykřiku nepopsatelné hrůzy, a pak pomalu odeznívaly.

Hned poté převážily Raskaniho myšlenkové impulzy.

Anrath byl mrtvý.

Stíhačka se dál řítila nekonečným vesmírem - k východní straně galaxie.

SLOVNÍČEK PERRYHO RHODANA

Akonané: národ, který vznikl na páté planetě slunce Akonu, Sphinxu. Soustavě se říká Modrá soustava. Akonané jsou přímými potomky Lemurů. Vzhledem se velice podobají lidem, vlasy mají v barvách od černé až po rezatou. Podobně jako Arkonidané mají místo žeber náprsní krunýř. Vyznačují se až přehnanou pýchou a vyvyšováním se nad jiné národy. Odvěcí nepřátelé Solárního impéria.

Bull, Reginald: solární maršál. Vedle Arkonidana Atlana nejlepší a nejstarší Rhodanův přítel. Narodil se 14. 5. 1938, je podsaditý, má široký pihovatý obličej a většinou se mu říká Bully.

Druwy: seržant, člen osádky OLD MANA.

Durham: malá a nepříliš známá planeta na okraji Modré soustavy. Její bezvýznamnost je jen zdáním ve skutečnosti je Durham sídlem důležitých akonských institucí.

Ferenczy, Janoš: generál, kapitán mateřské lodě, patřil k nejlepším kosmickým stratégům a taktikům, jaké lidstvo kdy mělo. Jeho ostře řezaný obličej s ohnivými tmavými očima. Velitele 403. flotily, po dobytí OLD MANA, obrovského robota, který málem zničil Zemi, ho maršál Bull jmenoval jeho velitelem.

Grayson: poručík. Pilot space jetu, kurýr.

Grond, Hamter: důstojník se zvláštním pověřením, člen osádky OLD MANA. vysoký, hubený muž. Ke službě na OLD MANU byl převelen z místa velitele bitevního křižníku URSUD.

Chaumers: Terkalan, Loopersův pobočník. Pilný, má organizační talent, středně velký muž se žlutou pletí a ustaraným obličejem.

IMPERÁTOR III: vlajková loď admirála Atlana. Nahradila **IMPERÁTORA II.** Kapitán Gys Reyht.

JUNOESQUE: akonská loď, kterou přiletěl agent Kravilmaeg do Sluneční soustavy.

Kravilmaeg, Javen: Pozemšťan, tajný agent v Modré soustavě. Vydával se tam za diplomata z planety Rumal.

Lamerge, Tejo: člen osádky OLD MANA, podřízený majora Raskaniho.

Lessarton: major, člen osádky OLD MANA, výstrojný inženýr sekce 3.

Loopers, Keynz: Ertrusan, admirál USO, velitel výcvikové planety Ustrac (United Stars Training Center) a Atlanův zplnomocněnec.

Martenová, Laury: mutantka, členka sboru mutantů. Telepatka, schopná překonávat pevnou hmotu. Procházela zdmi bez ohledu na jejich materiál a tloušťku. Nositelka buněčného aktivátoru. Zabita Orlinem Raskanim.

Mecheninger, Christopher: plukovník, zástupce velitele OLD MANA. veliký a silný muž s červeným knírem.

Mercant, Allan D.: solární maršál, šéf galaktické rozvědky, nositel buněčného aktivátoru, malý muž s řídkým věnečkem vlasů.

Nexus, Deal: člen osádky OLD MANA, technik.

Quinta: pátá planeta soustavy Twin, pátá největší planeta soustavy Twin. Pozemšťané zde po obsazení soustavy Twin vybudovali transmitter a základnu. Hlavní stan USO.

Raskani, Orlin: Plophosan, major, výstrojný důstojník na OLD MANU. Tajný agent Akonanů.

Reyht, Gys: Epsalan, plukovník, kapitán IMPERÁTORA III.

Ryson: major, člen osádky OLD MANA.

Svelljar: major, posádkou na Ustracu. Loopersův nejbližší spolupracovník.

Terkal: planeta, Obyvatelé Terkalu se mezi sebou dorozumívají hrdelními zvuky a když mluví interkosmem, zní jejich hlas jako příjemný zpěv. Přitažlivost 0,68 g.

Tifflor, Julian: zástupce admirála flotily, solární maršál. Vysoký, hubený, přátelé ho oslovují Tiff, vynikající, matematik, nositel buněčného aktivátoru, po zmizení Rhodana jeho nástupce. Má šedé oči.

Umbrrer, Ufer: člen osádky OLD MANA, technik.

Ustrac: planeta, výcvikové středisko USO. Den na Ustracu trvá patnáct hodin, přitažlivost 1,13 g. Ustrac je vzdálená 4 000 světelných let od planety Quinta a 32 419 světelných let od Země.

Vaarhoes: člen osádky OLD MANA, Raskaniho zástupce.

White IV: alias Javena Kravilmaega.

V PŘÍŠTÍM SVAZKU VYJDE

Clark Darlton

ATENTÁT NA SLUNCE

Akonan zabil mutantku Laury Martenovou. S jejím buněčným aktivátorem letí na tajnou základnu, aby ho vyměnil se šéfem tajné služby za svůj život. Do jeho lodi se ale dostali Gucky a Harl Defin. Na své tajné základně Akonané připravují zničení Slunce zbraní, kterou jim dodali Strážci času. Gucky má velká úkol zabránit jim v tom.